

Uradni list

Evropske unije

C 68

Zvezek 50

Slovenska izdaja

Informacije in objave

24. marec 2007

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina	Stran
	I <i>Resolucije, priporočila, smernice in mnenja</i>	
	RESOLUCIJE	
	Svet	
2007/C 68/01	Resolucija Sveta z dne 22. marca 2007 o strategiji za varno informacijsko družbo v Evropi	1
	II <i>Sporočila</i>	
	SPOROČILA INSTITUCIJ IN ORGANOV EVROPSKE UNIJE	
	Komisija	
2007/C 68/02	Odobritev državne pomoči v okviru določb členov 87 in 88 Pogodbe ES — Primeri, v katerih Komisija ne vloži ugovora ⁽¹⁾	5
2007/C 68/03	Odobritev državne pomoči v okviru določb členov 87 in 88 Pogodbe ES — Primeri, v katerih Komisija ne vloži ugovora	8
2007/C 68/04	Razlagalno sporočilo o postopkih za registracijo motornih vozil s poreklom iz druge države članice ⁽¹⁾	15
	IV <i>Informacije</i>	
	INFORMACIJE INSTITUCIJ IN ORGANOV EVROPSKE UNIJE	
	Komisija	
2007/C 68/05	Menjalni tečaji eura	25
2007/C 68/06	Smernice o državni regionalni pomoči za 2007-2013 — Karta regionalnih državnih pomoči: Portugalska, Ciper ⁽¹⁾	26

SL

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP.

I

(Resolucije, priporočila, smernice in mnenja)

RESOLUCIJE

SVET

RESOLUCIJA SVETA

z dne 22. marca 2007

o strategiji za varno informacijsko družbo v Evropi

(2007/C 68/01)

SVET EVROPSKE UNIJE

SPREJEMA NASLEDNJO RESOLUCIJO IN

POZDRAVLJA

Sporočilo Komisije Svetu, Evropskemu parlamentu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij – Strategija za varno informacijsko družbo – „Dialog, partnerstvo ter povečanje vpliva in moči“ z dne 31. maja 2006;

SE SEZNANJA S

Sporočilom Komisije Svetu, Evropskemu parlamentu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z dne 15. novembra 2006 „O boju proti neželeni elektronski pošti ter vohunski in zlonamerni programski opremi“;

OPOZARJA NA

1. Resolucijo Sveta z dne 28. januarja 2002 o skupnem pristopu in posebnih ukrepih na področju varnosti omrežij in informacij ⁽¹⁾;
2. Resolucijo Sveta z dne 18. februarja 2003 o evropskem pristopu h kulturi varnosti omrežij in informacij ⁽²⁾;
3. Sklepe Sveta o neželenih sporočilih za namene neposrednega trženja ali neželeni elektronski pošti z dne 8. in 9. marca 2004 ter Sklepe Sveta o boju proti neželenim sporočilom z dne 9. in 10. decembra 2004;

4. Sklepe Evropskega sveta iz marca 2005 za ponovno oživitve Lizbonske strategije in na sklepe Evropskega sveta iz marca 2006, ki pozivajo Komisijo in države članice, naj odločno uveljavijo novo strategijo i2010;

5. Regulativni okvir EU na področju elektronskih komunikacij ⁽³⁾ in zlasti na določbe v zvezi z varovanjem tajnosti komunikacij, zasebnosti in zaupnosti, ki so prispevale k zagotovitvi visoke ravni varovanja osebnih podatkov in zasebnosti ter celovitosti in varnosti javnih komunikacijskih omrežij;

6. Uredbo (ES) št. 460/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2004 o ustanovitvi Evropske agencije za varnost omrežij in informacij (ENISA) ⁽⁴⁾;

7. Tuniško strategijo in Tuniško obvezo s Svetovnega vrha o informacijski družbi (WSIS), ki poudarjata potrebo nadaljnega boja proti kibernetnemu kriminalu in neželeni elektronski pošti ob hkratnem zagotavljanju varovanja zasebnosti in svobode izražanja ter nadaljnega spodbujanja, razvoja in uresničevanja kulture kibernetne varnosti v sodelovanju z vsemi interesnimi skupinami;

8. Sklepe predsedstva z letne konference o evropski informacijski družbi (27. in 28. septembra 2006) „i2010 – Na poti k vseobsegajoči evropski informacijski družbi“, ki je potekala v kraju Espoo na Finskem;

⁽¹⁾ UL C 43, 16.2.2002, str. 2.

⁽²⁾ UL C 48, 28.2.2003, str. 1.

⁽³⁾ Direktive 2002/58/ES (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah), 2002/20/ES (Direktiva o odobritvi), 2002/22/ES (Direktiva o univerzalnih storitvah), (UL L 201, 31.7.2002, str. 37 in UL L 108, 24.4. 2002, str. 21 oziroma UL L 108, 24.4. 2002, str. 51).

⁽⁴⁾ UL L 77, 13.3.2004, str. 1.

ZATO POUDARJA NASLEDNJE:

1. Naše družbe se hitro približujejo novi stopnji razvoja in so na poti k vseobsegajoči evropski informacijski družbi, v kateri bo vedno več vsakodnevnih dejavnosti državljanov temeljilo na uporabi informacijskih in komunikacijskih tehnologij (IKT) ter elektronskih komunikacijskih omrežij; varnost omrežij in informacij naj bi imela ključno vlogo pri tem razvoju in njegovem uspehu.
2. Zaupanje je bistven element za uspeh nove informacijske družbe; zaupanje je povezano tudi z izkušnjami končnih uporabnikov in s potrebo po spoštovanju njihove zasebnosti; zato varnost omrežij in informacij ne bi smela veljati le za tehnično vprašanje.
3. Varnost omrežij in informacij mora veljati za bistveno pri oblikovanju evropskega informacijskega prostora kot del Pobude i2010 in mora tako prispevati k uspehu prenovljene Lizbonske strategije; IKT predstavljajo tudi bistveno komponento inovacij, gospodarske rasti in delovnih mest na vseh področjih gospodarstva.
4. Nove tehnologije, ki nas bodo vodile k vseobsegajoči informacijski družbi, se že razvijajo; pojav revolucionarnih tehnologij (kot so hitra brezžična omrežja, naprave za radiofrekvenčno identifikacijo (radiofrekvenčna osebna izkaznica, RFID), senzorska omrežja) in inovativne storitve z bogato vsebino (kot so televizija prek internetnega protokola (IPTV), prenos govora prek internetnega protokola (VoIP), mobilna televizija in druge mobilne storitve) za dosego prave tržne vrednosti od vsega začetka razvojne stopnje zahteva ustrezno raven varnosti omrežij in informacij; čimprejšnje prevzemanje novih obetavnih inovacij je zelo pomembno za razvoj informacijske družbe in evropske konkurenčnosti; vladni organi in podjetja bi morali takoj, ko je to izvedljivo, uvesti varne, nove nastajajoče tehnologije in storitve, da bi pospešili njihovo široko uporabo.
5. Zato je za EU strateškega pomena, da je evropska industrija hkrati zahteven uporabnik in konkurenčni dobavitelj varnostnih izdelkov in storitev; raznolikost, odprtost in interoperabilnost so bistveni deli varnosti in jih je treba spodbujati.
6. Znanje in sposobnosti s področja varnosti omrežij in informacij morajo prav tako postati bistveni del vsakdanjega življenja vsakega posameznika in interesne skupine v družbi; na nacionalni ravni in na ravni EU so potekale številne kampanje za ozaveščanje, vendar je na tem področju še veliko dela, zlasti kar zadeva končne uporabnike ter mala in srednja podjetja; posebno pozornost je treba nameniti uporabnikom s posebnimi potrebami ali slabo ozaveščenostjo o omrežju in vprašanjih na področju varnosti informacij; vse interesne skupine bi se morale zavedati, da so del globalne verige varnosti in bi morale biti za takšno delovanje tudi pooblaščen; vprašanja varnosti omrežij in informacij je treba upoštevati v okviru vseh izobraževanj in usposabljanj, povezanih z IKT.
7. Ustanovitev ENISA je pomenil velik korak naprej v prizadevanjih za odziv na izzive, povezane z varnostjo omrežij in informacij; področje uporabe, cilje, naloge in trajanje delovanja ENISA opredeljuje Uredba št. 460/2004.
8. Sredstva, namenjena za raziskave in razvoj (R&R) ter inovacije, so tako na nacionalni kot tudi na ravni EU eden ključnih elementov za okrepitev ravni varnosti informacij in omrežij novih sistemov, aplikacij in storitev; prizadevanja na ravni EU bi bilo treba okrepiti na področjih raziskovanja in inovacij, povezanih z varnostjo, zlasti prek 7. okvirnega programa (FP7) in okvirnega programa za konkurenčnost in inovacije (CIP); prizadevanja bi bilo treba usmeriti k ukrepom za razširjanje in spodbujanje tržnega izkoriščanja posledičnih rezultatov, vključno z oceno njihove uporabnosti za širšo skupnost; to bo okrepilo sposobnost evropskih dobaviteljev, da zagotovijo varnostne rešitve, ki bodo zadostile posebnim potrebam evropskega trga.
9. Vseobsegajoča informacijska družba poleg velikih koristi prinaša tudi pomembne izzive in tako ustvarja novo okolje za morebitna tveganja; ogrožanje varnosti in zasebnosti, tudi zaradi nezakonitega prestrezanja in uporabe podatkov, postaja vedno bolj zaskrbljujoče in mu gre očitno za gospodarske koristi; v zvezi z grožnjami, ki se pojavljajo ali že obstajajo, bi bilo treba na inovativen način oblikovati nove odgovore, v katere bi bila zajeta tudi vprašanja, ki izhajajo iz kompleksnosti sistema, napak, nesreč ali nejasnih smernic; spodbujati in krepiti je treba oblikovanje in razvoj nacionalnih organov za odzivanje na izredne razmere na računalniškem področju, ter sodelovanje med temi organi in drugimi ustreznimi interesnimi skupinami.
10. Standardiziranje in certificiranje izdelkov, storitev in upravljaljskih sistemov, ki ju opravljajo zlasti obstoječe institucije, zaslužita v okviru politike EU na področju varnosti omrežij in informacij posebno pozornost, in sicer kot sredstva za širjenje dobre prakse in profesionalnosti na področju varnosti omrežij in informacij; od pravočasnega sprejetja odprtih in interoperabilnih standardov, do katerih bo morda prišlo, bi imele korist zlasti novo nastajajoče tehnologije, kot so RFID (*radiofrekvenčna identifikacija*) in mobilna televizija; na tem področju bi bilo treba spodbujati delovanje evropskih organov za standardizacijo.
11. Ker imajo elektronska omrežja in informacijski sistemi vedno večjo osrednjo vlogo v splošnem delovanju ključnih infrastruktur, postaja njihova dosegljivost in celovitost nepogrešljiva za varnost uprave, podjetja, državljanov in kakovost življenja ter splošno delovanje družb.

12. Bolj kot kdaj koli prej so potrebni sodelovanje in praktični pristopi; različne interesne skupine bi morale določiti in prepoznati vsaka svojo vlogo, odgovornost in pravice.

cijski družbi, in zagotovijo skladen pristop med razsežnostmi regulacije, koregulacije, R&R in e-uprave, skupaj s komunikacijo in izobraževanjem;

IN ZATO POZIVA DRŽAVE ČLANICE, NAJ:

1. podpirajo programe usposabljanja in povečajo splošno ozaveščenost o vprašanih varnosti omrežij in informacij, na primer s tem, da začnejo informacijske kampanje o vprašanih varnosti omrežij in informacij in se pri tem usmerijo na vse državljane/uporabnike in gospodarske sektorje, zlasti na mala in srednja podjetja ter končne uporabnike s posebnimi potrebami ali slabo ozaveščenostjo; do leta 2008 bi lahko izbrali skupen datum in ga razglasili za evropski dan ozaveščenosti (t.j. „dan varnosti omrežij in informacij“), ki bi ga prostovoljno in vsako leto obeleževali v vseh državah članicah;
2. povečajo prispevek za R&R, povezane z varnostjo, ter izboljšajo uporabnost in razširjenost dognanj; spodbujajo razvoj inovativnih partnerstev za pospešeno rast evropske industrije IKT na področju varnosti in povečajo čimprejšnjo uporabo novih tehnologij in storitev na področju varnosti omrežij in informacij ter tako povečajo njihovo tržno privlačnost;
3. potrebno pozornost namenijo potrebi po preprečevanju novih in obstoječih nevarnosti za elektronska komunikacijska omrežja in boju proti njim, med katere sodijo tudi nezakonito prestrezanje in uporaba podatkov, priznajo in obravnavajo s tem povezana tveganja in spodbujajo, po potrebi v sodelovanju z ENISA, učinkovite izmenjave informacij in sodelovanje med ustreznimi organizacijami in agencijami na nacionalni ravni; se zavežejo k boju proti neželenim elektronskim sporočilom, vohunski in škodljivi programski opremi, zlasti z izboljšanjem sodelovanja med pristojnimi organi na nacionalni in mednarodni ravni;
4. okrepijo medsebojno sodelovanje znotraj okvira i2010, ki naj vodi k določitvi učinkovitih in inovativnih praks za izboljšanje varnosti omrežij in informacij, ter naj prostovoljno širijo znanje o teh praksah po vsej EU;
5. spodbujajo stalno izboljševanje nacionalnih organov za sposobnosti odzivanja na izredne razmere na računalniškem področju;
6. razvijajo okolje, ki ponudnike storitev in operaterje omrežij spodbuja, da svojim strankam ponudijo robustne storitve, in zagotovijo odpornost ter strankam nudijo možnost izbire pri varnostnih storitvah in rešitvah; spodbujajo ali po potrebi zahtevajo, da operaterji omrežij in ponudniki storitev svojim strankam zagotovijo ustrezno raven varnosti omrežij in informacij;
7. nadaljujejo strateško razpravo v skupini na visoki ravni i2010, ob tem pa upoštevajo razvoj, ki poteka v informa-

8. v skladu z akcijskim programom za e-upravo i2010 zagotovijo oblikovanje povezanih storitev e-uprave, spodbujajo interoperabilne rešitve za upravljanje identitete in opravijo vse ustrezne spremembe v organizaciji javnega sektorja; s spodbujanjem varnih storitev e-uprave za vse državljane morajo vlade in javne uprave služiti kot primer najboljše prakse.

POZDRAVLJA NAMERO KOMISIJE, DA:

1. nadaljuje razvoj obsežne in dinamične vseevropske strategije za varnost omrežij in informacij, pri čemer je zlasti pomemben celovit pristop, ki ga je predlagala Komisija;
2. obravnava varnost omrežij in informacij kot enega od ciljev v pregledu regulativnega okvira EU na področju elektronskih komunikacij;
3. nadaljuje s svojo vlogo, z namenom, da se doseže večja ozaveščenost glede potrebe po splošni politični zavezanosti boju proti neželeni elektronski pošti, vohunski in škodljivi programski opremi; okrepi dialog in sodelovanje s tretjimi državami, zlasti v okviru sporazumov s tretjimi državami, ki vključujejo vprašanje boja proti neželeni elektronski pošti, vohunski in škodljivi programski opremi;
4. okrepi vključenost ENISA pri podpori strategiji za varno informacijsko družbo v Evropi, kot je določeno v tej resoluciji, skladno s cilji in nalogami, določenimi v Uredbi (ES) št. 460/2004, ter v tesnejšem sodelovanju in delovnih odnosih z državami članicami in interesnimi skupinami;
5. v okviru i2010 v sodelovanju z državami članicami in vsemi interesnimi skupinami, zlasti s strokovnjaki za statistiko in strokovnjaki iz držav članic za varnost informacij, razvije primerne kazalce za raziskave Skupnosti o vidikih, povezanih z varnostjo in zaupanjem;
6. spodbuja države članice, da kot morebiten prispevek k načrtovanemu evropskemu programu za varovanje ključne infrastrukture s pomočjo dialoga več interesnih skupin preučijo gospodarske, poslovne in družbene gonilne sile z namenom razvoja sektorsko značilne politike za IKT, da bi se okrepila varnost in odpornost omrežij in informacijskih sistemov;
7. v sodelovanju z državami članicami nadaljuje s prizadevanji za spodbujanje dialoga z ustreznimi mednarodnimi partnerji in organizacijami, z namenom, da se spodbudi globalno sodelovanje za varnost omrežij in informacij, zlasti z izvajanjem smernic za ukrepe, sprejete na WSIS, in rednim poročanjem Svetu.

IN POZIVA:

1. ENISA, naj še naprej tesno sodeluje z državami članicami, Komisijo in drugimi ustreznimi interesnimi skupinami, da se dosežejo naloge in cilji, opredeljeni v Uredbi (ES) št. 460/2004, in naj Komisiji in državam članicam pomaga pri prizadevanjih, da se izpolnijo zahteve varnosti omrežij in informacij, torej prispeva k izvajanju in nadaljnjemu razvoju nove strategije za varno informacijsko družbo v Evropi, kot je določeno v tej resoluciji;
 2. vse interesne skupine, da izboljšajo varnost programske opreme, varnost in odpornost omrežja ter informacijskih sistemov skladno s strategijo za varno informacijsko družbo v Evropi, kot je določeno v tej resoluciji, ter sodelujejo v strukturirani razpravi več interesnih skupin o tem, kako najbolje uporabljati obstoječa orodja in regulativne instrumente;
 3. podjetja, naj zavzamejo pozitiven pristop do varnosti omrežij in informacij, z namenom oblikovanja naprednejših in varnejših izdelkov in storitev, pri čemer veljajo naložbe v takšne izdelke in storitve za konkurenčno prednost;
 4. proizvajalce in ponudnike storitev, naj po potrebi pri oblikovanju svojih izdelkov in storitev ter razvoju omrežne infrastrukture, aplikacij in programske opreme upoštevajo zahteve glede varnosti, zasebnosti in zaupnosti, ter naj izvajajo in spremljajo varnostne rešitve;
 5. interesne skupine, naj sodelujejo in uvedejo poskusna okolja za preskušanje in vodenje novih tehnologij in storitev na varen način; interesne skupine, naj pravočasno prevzamejo nove varne tehnologije in storitve, potem ko se pojavijo na tržišču;
 6. vse interesne skupine, naj si še naprej prizadevajo za boj proti neželenim elektronskim sporočilom in spletnim zlorabam ter aktivno sodelujejo s pristojnimi organi na nacionalni in mednarodni ravni;
 7. ponudnike storitev in industrijo IKT, naj se pri izdelkih, procesih in storitvah osredotočijo na povečanje varnosti, zasebnosti in uporabnosti, kar bi pripomoglo k zanesljivosti, preprečevanju in boju proti kraji identitete ter drugim vdorom v zasebnost;
 8. operatorje omrežij, ponudnike storitev in zasebni sektor, da med seboj delijo in izvajajo dobre varnostne prakse in spodbujajo kulturo analize tveganj in obvladovanja tveganja v organizacijah in podjetjih, zlasti s podporo ustreznim programom usposabljanja in načrtom za ravnanje v izrednih razmerah, ter svojim strankam kot del storitev ponudijo tudi varnostne rešitve.
-

II

(Sporočila)

SPOROČILA INSTITUCIJ IN ORGANOV EVROPSKE UNIJE

KOMISIJA

Odobritev državne pomoči v okviru določb členov 87 in 88 Pogodbe ES

Primeri, v katerih Komisija ne vloži ugovora

(Besedilo velja za EGP)

(2007/C 68/02)

Datum sprejetja odločitve	3.1.2007
Št. pomoči	N 147/06
Država članica	Danska
Regija	—
Naziv (in/ali ime upravičenca)	Fritagelse for affaldsafgift for forbrænding af fiberfraktioner der stammer fra afgasning og separering af husdyrgødning
Pravna podlaga	Affalds- og råstofafgiftsloven (forslag til lov om ændring af affalds- og råstofafgiftsloven) nr. 2005-231-0051)
Vrsta ukrepa	Shema pomoči
Cilj	Varstvo okolja
Oblika pomoči	Znižanje davčne stopnje
Proračun	Načrtovani letni izdatki: 20 milijonov DKK; skupni znesek načrtovane pomoči: 200 milijonov DKK
Intenzivnost	—
Trajanje	4.1.2007-31.12.2016
Gospodarski sektorji	Vsi sektorji
Naziv in naslov organa, ki dodeli pomoč	Skatteministeriet Nikolai Eigtveds Gade 28 DK-1402 København K
Drugi podatki	—

Verodostojno besedilo odločitve, iz katerega so bili odstranjeni vsi zaupni podatki, je na voljo na spletni strani:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Datum sprejetja odločitve	22.11.2006
Št. pomoči	N 222/06
Država članica	Italija
Regija	Sardegna
Naziv (in/ali ime upravičenca)	Piano d'azione per il superamento del digital divide in Sardegna — Telecom Italia
Pravna podlaga	Deliberazione della giunta regionale n. 50/2 del 30.11.2004, n. 54/15 del 22.11.2005 e n. 62/65 del 27.12.2005
Vrsta ukrepa	Individualna pomoč
Cilj	Sektorski razvoj
Oblika pomoči	Neposredna nepovratna sredstva
Proračun	Skupni znesek načrtovane pomoči: 6,1 milijonov EUR
Intenzivnost	55 %
Trajanje	Do 2008
Gospodarski sektorji	Pošta in telekomunikacije
Naziv in naslov organa, ki dodeli pomoč	Regione autonoma della Sardegna
Drugi podatki	—

Verodostojno besedilo odločitve, iz katerega so bili odstranjeni vsi zaupni podatki, je na voljo na spletni strani:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Datum sprejetja odločitve	9.2.2007
Št. pomoči	N 501/06
Država članica	Francija
Regija	—
Naziv (in/ali ime upravičenca)	Élargissement de la taxe fiscale affectée „matériaux de construction“
Pravna podlaga	Loi de finance pour 2007 portant modification de l'article 71F de la loi de finances n. 2004-1312 du 30 décembre 2003
Vrsta ukrepa	Shema pomoči
Cilj	Raziskave in razvoj
Oblika pomoči	Davkom podobna dajatev
Proračun	Načrtovani letni izdatki: 1,6 milijona EUR; skupni znesek načrtovane pomoči: 10 milijonov EUR
Intenzivnost	—
Trajanje	19.2.2007-31.12.2012
Gospodarski sektorji	Gradbeništvo
Naziv in naslov organa, ki dodeli pomoč	Ministère de l'Économie, des finances et de l'industrie 139, rue de Bercy F-75572 Paris
Drugi podatki	—

Verodostojno besedilo odločitve, iz katerega so bili odstranjeni vsi zaupni podatki, je na voljo na spletni strani:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Datum sprejetja odločitve	22.1.2007
Št. pomoči	N 515/06
Država članica	Belgija
Regija	Vlaanderen
Naziv (in/ali ime upravičenca)	Steun aan ondernemingen voor ecologie-investeringen in het Vlaams Gewest
Pravna podlaga	Decreet 31 januari 2003 betreffende het economisch ondersteuningsbeleid (Belgisch Staatsblad van 25 maart 2001)
Vrsta ukrepa	Shema pomoči
Cilj	Varstvo okolja
Oblika pomoči	Neposredna nepovratna sredstva
Proračun	Načrtovani letni izdatki: 54 milijonov EUR; skupni znesek načrtovane pomoči: 378 milijonov EUR
Intenzivnost	40 %
Trajanje	1.1.2004-31.12.2013
Gospodarski sektorji	—
Naziv in naslov organa, ki dodeli pomoč	Vlaamse Overheid — Agentschap Economie Markiesstraat 1 B-1000 Brussel
Drugi podatki	—

Verodostojno besedilo odločitve, iz katerega so bili odstranjeni vsi zaupni podatki, je na voljo na spletni strani:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Datum sprejetja odločitve	6.12.2006
Številka pomoči	NN 14/06
Država članica	Italija
Regija	Sardinija
Naziv (in/ali ime upravičenca)	Ottana Energia Srl
Pravna podlaga	Decreto del ministero delle Attività produttive del 13.12.2005
Vrsta ukrepa	Individualna pomoč
Cilj	Omogočiti nadaljnje poslovanje podjetja v težavah do izdelave programa prestrukturiranja
Oblika pomoči	Jamstvo na posojilo
Proračun	Skupni znesek: 5 milijonov EUR
Intenzivnost	—
Trajanje	6 mesecev
Gospodarski sektorji	Energetika
Naziv in naslov organa, ki dodeli pomoč	Ministero delle Attività produttive Via Molise, 2 I-00187 Roma
Drugi podatki	Italijanski organi bodo umaknili jamstvo v korist podjetja Ottana Energia v 15 dneh od datuma prejema dopisa, poslanega po sprejetju odločitve

Verodostojno besedilo odločitve, iz katerega so bili odstranjeni vsi zaupni podatki, je na voljo na spletni strani:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Odobritev državne pomoči v okviru določb členov 87 in 88 Pogodbe ES**Primeri, v katerih Komisija ne vloži ugovora**

(2007/C 68/03)

Datum sprejetja odločitve	21.12.2006
Št. pomoči	NN 18/06
Država članica	Združeno kraljestvo
Regija	Wales
Naziv (in/ali ime upravičenca)	Farming Connect Advisory Service (East Wales Cattle)
Pravna podlaga	Agriculture Act 1986
Vrsta ukrepa	Shema pomoči
Cilj	Tehnična podpora
Oblika pomoči	Nepovratna sredstva
Proračun	22,64 milijona GBP (33,6 milijona EUR)
Intenzivnost	Do 100 %
Trajanje	1.9.2002-31.10.2006
Gospodarski sektorji	Kmetijstvo
Naziv in naslov organa, ki dodeli pomoč	National Assembly for Wales Cathays Park Cardiff CF103NQ United Kingdom
Drugi podatki	—

Verodostojno besedilo odločitve, iz katerega so bili odstranjeni vsi zaupni podatki, je na voljo na spletni strani:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Datum sprejetja odločitve	29.1.2007
Št. pomoči	N 109/06
Država članica	Italija
Regija	Campania
Naziv (in/ali ime upravičenca)	Modifica del piano agricolo della Campania
Pravna podlaga	Delibera di giunta regionale n. 40 del 21.1.2005
Vrsta ukrepa	Shema pomoči
Cilj	Naložbe v kmetijska gospodarstva, spodbujanje proizvodnje in trženje kakovostnih proizvodov
Oblika pomoči	Neposredna nepovratna sredstva

Proračun	1 330 924,40 EUR
Intenzivnost	Do 55 %
Trajanje	Ni omejeno
Gospodarski sektorji	Kmetijstvo
Naziv in naslov organa, ki dodeli pomoč	Ministero delle Politiche agricole alimentari e forestali Via XX settembre, 20 I-00187 Roma
Drugi podatki	—

Verodostojno besedilo odločitve, iz katerega so bili odstranjeni vsi zaupni podatki, je na voljo na spletni strani:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Datum sprejetja odločitve	4.1.2007
Št. pomoči	N 757/06
Država članica	Italija
Regija	Piemonte
Naziv	Interventi nelle zone agricole colpite da calamità naturali (grandinate del 3 e 4 luglio 2006 — provincia di Cuneo)
Pravna podlaga	Decreto legislativo n. 102/2004
Vrsta ukrepa	Shema pomoči
Cilj	Nadomestilo škode kmetijski proizvodnji zaradi neugodnih vremenskih razmer
Oblika pomoči	Neposredna subvencija
Proračun	Glej odobreno shemo (NN 54/A/04)
Intenzivnost	Do 100 % škode kmetijski proizvodnji
Trajanje	Do konca plačil
Gospodarski sektorji	Kmetijstvo
Naziv in naslov organa, ki dodeli pomoč	Ministero delle politiche agricole alimentari e forestali Via XX Settembre, 20 I-00187 Roma
Drugi podatki	Ukrep za uporabo sheme pomoči, ki jo je odobrila Komisija, v skladu z državno pomočjo NN 54/A/04 (dopis Komisije C(2005) 1622 konč. z dne 7. junija 2005)

Verodostojno besedilo odločitve, iz katerega so bili odstranjeni vsi zaupni podatki, je na voljo na spletni strani:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Datum sprejetja odločitve	14.12.2006
Št. pomoči	N 759/06
Država članica	Italija
Regija	Puglia
Naziv (in/ali ime upravičenca)	Interventi nelle zone agricole danneggiate (piogge alluvionali il 22 e il 23 ottobre 2005 nella provincia di Bari)
Pravna podlaga	Decreto legislativo n. 102/2004
Vrsta ukrepa	Shema pomoči
Cilj	Nadomestilo škode na kmetijskih strukturah zaradi neugodnih vremenskih razmer
Oblika pomoči	Neposredna subvencija
Proračun	Glej odobreno shemo (NN 54/A/04)
Intenzivnost	Do 100 %
Trajanje	Do konca plačil
Gospodarski sektorji	Kmetijstvo
Naziv in naslov organa, ki dodeli pomoč	Ministero delle Politiche agricole alimentari e forestali Via XX settembre, 20 I-00187 Roma
Drugi podatki	Ukrep za uporabo sheme pomoči, ki jo je odobrila Komisija, v skladu z državno pomočjo NN 54/A/04 (dopis Komisije C(2005) 1622 konč. z dne 7. junija 2005)

Verodostojno besedilo odločitve, iz katerega so bili odstranjeni vsi zaupni podatki, je na voljo na spletni strani:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Datum sprejetja odločitve	4.1.2007
Št. pomoči	N 769/06
Država članica	Irska
Regija	—
Naziv (in/ali ime upravičenca)	Trženje in promocija živil, ki ju izvaja An Bord Bia (irski odbor za živila); sprejemba pomoči N 362/2000
Pravna podlaga	— Government Decision (National Development Plan) — An Bord Bia Act 1994
Vrsta ukrepa	Shema pomoči
Cilj	Kakovostni izdelki, tehnična podpora, oglaševanje
Oblika pomoči	Neposredna nepovratna sredstva
Proračun	Novi proračun sheme 68 milijonov EUR (povečan za 18,5 milijona EUR)

Intenzivnost	—
Trajanje	Do 31.12.2007
Gospodarski sektorji	—
Naziv in naslov organa, ki dodeli pomoč	An Bord Bia Clanwilliam Cort Lower Mount Street Dublin 2 Ireland
Drugi podatki	—

Verodostojno besedilo odločitve, iz katerega so bili odstranjeni vsi zaupni podatki, je na voljo na spletni strani:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Datum sprejetja odločitve	22.12.2006
Št. pomoči	N 795/06
Država članica	Madžarska
Regija	—
Naziv (in/ali ime upravičenca)	Birtokfejlesztési hitel kamattámogatása
Pravna podlaga	— 3/2003. (I. 24.) FVM rendelet az agrárgazdasági és vidékfejlesztési célok 2003. évi költségvetési támogatásáról, 271-275. § — A földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter .../2006. () FVM rendelet-tervezete a birtokfejlesztési hitel kamattámogatásáról
Vrsta ukrepa	Shema pomoči
Cilj	Pomoč za naložbe
Oblika pomoči	Ugodno posojilo
Proračun	Letni izdatki: 436 milijonov HUF Skupni proračun: 2 000 milijonov HUF
Intenzivnost	Največ 24,06 %
Trajanje	Do 31.12.2008
Gospodarski sektorji	Kmetijstvo
Naziv in naslov organa, ki dodeli pomoč	Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Kossuth tér 11. H-1055 Budapest
Drugi podatki	—

Verodostojno besedilo odločitve, iz katerega so bili odstranjeni vsi zaupni podatki, je na voljo na spletni strani:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Datum sprejetja odločitve	22.12.2006
Št. pomoči	N 796/06
Država članica	Madžarska
Regija	—
Naziv (in/ali ime upravičenca)	Birtok-összevonási célú termőföld vásárlás támogatása
Pravna podlaga	— A 2004. évi nemzeti hatáskörben nyújtott agrár- és vidékfejlesztési támogatások igénybevételének feltételeiről szóló FVM rendelet — 25/2004. FVM rendelet 34. §; 39§-42. § — A földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter .../2006. () FVM rendelet-tervezete a birtok-összevonási célú termőföldvásárlás támogatásáról
Vrsta ukrepa	Shema pomoči
Cilj	Pomoč za naložbe
Oblika pomoči	Neposredna nepovratna sredstva
Proračun	Letni izdatki: 300 milijonov HUF Skupni proračun: 600 milijonov HUF
Intenzivnost	Največ 20 %
Trajanje	Do 31.12.2008
Gospodarski sektorji	Kmetijstvo
Naziv in naslov organa, ki dodeli pomoč	Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Kossuth tér 11. H-1055 Budapest
Drugi podatki	—

Verodostojno besedilo odločitve, iz katerega so bili odstranjeni vsi zaupni podatki, je na voljo na spletni strani:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Datum sprejetja odločitve	28.12.2006
Št. pomoči	N 807/06
Država članica	Italija
Regija	Puglia
Naziv (in/ali ime upravičenca)	Programma di lotta contro la tristezza degli agrumi della regione Puglia
Pravna podlaga	Legge regionale n. 20 del 30.12.2005
Vrsta ukrepa	Shema pomoči
Cilj	Preventivni in izravnalni ukrepi v zvezi z rastlinsko boleznijo
Oblika pomoči	Neposredna subvencija
Proračun	500 000 EUR

Intenzivnost	Od 5 do 25 EUR na rastlino za nadomestilo za izgube
Trajanje	Dve leti
Gospodarski sektorji	A – Kmetijstvo
Naziv in naslov organa, ki dodeli pomoč	Regione Puglia Lungomare N. Sauro, 47 I-70121 Bari
Drugi podatki	Gre za spremembo sheme pomoči N 603/05, ki jo je odobrila Komisija in s katero se začetnemu proračunu v višini 803 090,45 EUR, ki ga je prispevala država, doda znesek v višini 500 000 EUR, ki ga prispeva dežela Apulija. Dodatni znesek se bo uporabil za financiranje izravnalnih ukrepov v primeru izločitve okuženih rastlin

Verodostojno besedilo odločitve, iz katerega so bili odstranjeni vsi zaupni podatki, je na voljo na spletni strani:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Datum sprejetja odločitve	29.1.2007
Št. pomoči	N 831/06
Država članica	Italija
Regija	Lombardia
Naziv (in/ali ime upravičenca)	Aiuti regionali in agricoltura. Articolo 23 legge regionale n. 7/2000
Pravna podlaga	Legge regionale n. 7 del 7.2.2000
Vrsta ukrepa	Shema pomoči
Cilj	Intervencije za gorsko kmetijstvo
Oblika pomoči	Neposredna nepovratna sredstva
Proračun	—
Intenzivnost	Odvisno od ukrepov
Trajanje	1.1.2007-31.12.2007
Gospodarski sektorji	A – Kmetijstvo
Ime in naslov organa, odgovornega za dodelitev	Regione Lombardia Via Pola, 12/14 I-20124 Milano
Drugi podatki	Gre za podaljšanje enega od ukrepov, ki jih je odobrila Komisija v okviru sheme N 49/2000, in zlasti ukrepa iz člena 23 regionalnega zakona št. 7 z dne 7. februarja 2000, do 31.12.2007, to je: „Pomoč gorskemu kmetijstvu“

Verodostojno besedilo odločitve, iz katerega so bili odstranjeni vsi zaupni podatki, je na voljo na spletni strani:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Datum sprejetja odločitve	29.1.2007
Oblika pomoči	N 834/06
Država članica	Nizozemska
Regija	Nacionalna shema
Naziv	Wijziging van de parafiscale heffing voor levende eenden ter financiering van dierziektebestrijding
Pravna podlaga	Verordening van het Productschap voor Pluimvee en Eieren die vorige verordeningen wijzigt inzake parafiscale heffingen in de sectoren pluimvee en eieren, konijnen, pelsdieren en vossen
Vrsta ukrepa	Shema pomoči
Cilj	Boj proti boleznim živali
Oblika pomoči	Plačila po izbruhu nalezljivih bolezni
Proračun	Skupni proračun velja enako kot v ukrepu N 352/04, ki je spremenjen s tem ukrepom. Odvisen je od dejanskih prihodnjih stroškov za boj proti boleznim živali v različnih sektorjih
Intenzivnost	100 %
Trajanje	2007-2010
Gospodarski sektorji	Perutnina
Naziv in naslov organa, ki dodeli pomoč	Productschap voor Pluimvee en Eieren Postbus 460 2700 AL Zoetermeer Nederland
Drugi podatki	—

Verodostojno besedilo odločitve, iz katerega so bili odstranjeni vsi zaupni podatki, je na voljo na spletni strani:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Razlagalno sporočilo o postopkih za registracijo motornih vozil s poreklom iz druge države članice**(Besedilo velja za EGP)**

(2007/C 68/04)

1. UVOD

Nakup motornega vozila v drugi državi članici ali prenos motornega vozila v drugo državo članico je veliko lažji kot pred nekaj leti, pretežno zaradi treh pomembnih dogodkov.

- (a) Različne nacionalne sisteme homologacije je nadomestil sistem ES-homologacije celotnega vozila (WVTA) ⁽¹⁾, ki se obvezno uporablja za večino osebnih vozil in motornih koles od januarja 1998 ali od junija 2003. Zato morajo biti te vrste motornih vozil zato, da se lahko dajo na trg, skladne z vsemi ustreznimi homologacijskimi direktivami ES, in države članice ne smejo zavrniti prodaje, registracije ali začetka uporabe takih vozil. Evropski parlament in Svet trenutno obravnavata predlog za novo „okvirno direktivo“ ⁽²⁾. Ko bo sprejeta, bodo gospodarska vozila (avtobusi, dostavna vozila in tovornjaki) vključeni v sistem ES-homologacije celotnega vozila. Enotna ES-homologacija po vsej Evropski uniji omogoča hitrejšo in lažjo registracijo v vseh državah članicah.
- (b) Nova uredba o skupinskih izjemah o uporabi pravil konkurence za prodajo in servisiranje motornih vozil ⁽³⁾ je še povečala možnosti, da imajo evropski potrošniki v praksi koristi od enotnega trga, da lahko v celoti izkoristijo razlike v cenah v različnih državah članicah. Potrošniki lahko zdaj na primer brez omejitev uporabljajo storitve posrednikov ali nabavnih zastopnikov pri nakupu motornih vozil tam, kjer jim ustreza. Distributerji imajo več svobode pri poslovanju zunaj svojega matičnega ozemlja in prodaji vozil potrošnikom v drugih državah članicah (tako imenovana aktivna prodaja poleg pasivne prodaje, ko potrošniki prevzamejo pobudo in pridejo k distributerju).
- (c) Evropska skupnost (ES) je uvedla usklajeno potrdilo o registraciji za motorna vozila ⁽⁴⁾. Glavni cilj usklajenega potrdila o registraciji je olajšati prosti pretok vozil, registriranih v eni državi članici, na cestah drugih držav članic, ter ponoven začetek uporabe vozil, ki so bila predhodno registrirana v drugi državi članici.

Kljub temu znatno število državljanov in podjetij še vedno okleva pri nakupu motornega vozila v drugi državi članici, ker se bojijo nepotrebnega birokratskega dela in dodatnih stroškov v njihovi matični državi. Prenos motornih vozil v drugo državo članico je tudi še vedno vir pritožb, zlasti zaradi obremenjujočih postopkov homologacije in registracije. Trenutno 20 % primerov za ugotavljanje kršitev, ki potekajo na področju členov 28 do 30 Pogodbe ES, in 7 % primerov SOLVIT zadeva registracijo motornih vozil ⁽⁵⁾.

Cilj tega sporočila je zagotoviti izčrpen in posodobljen pregled načel prava ES, ki se uporabljajo za registracijo motornih vozil v državi članici, ki ni država nakupa, in za prenos registracije med državami članicami, glede na najnovejši razvoj dogodkov v evropski zakonodaji in sodni praksi Sodišča. To sporočilo pa ne

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 70/156/EGS z dne 6. februarja 1970 o približevanju zakonodaje držav članic o homologaciji motornih in priklopnih vozil (UL L 42, 23.2.1970, str. 1). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2006/40/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 161, 14.6.2006, str. 12).

⁽²⁾ Predlog Komisije za Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta o homologaciji motornih in priklopnih vozil ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila, COM(2003) 418, spremenjen s COM(2004) 738.

⁽³⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1400/2002 z dne 31. julija 2002 o uporabi člena 81(3) Pogodbe za skupine vertikalnih sporazumov in usklajenih ravnanj na področju motornih vozil (UL L 203, 1.8.2002, str. 30). Uredba, kakor je bila spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.

⁽⁴⁾ Direktiva Sveta 1999/37/ES z dne 29. aprila 1999 o dokumentih za registracijo vozil (UL L 138, 1.6.1999, str. 57). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2006/103/ES (UL L 363, 20.12.2006, str. 344).

⁽⁵⁾ http://europa.eu.int/solvit/site/statistics/index_en.htm.

prikazuje pregleda načel prava ES, ki veljajo za davke ob registraciji avtomobila in taksah za uporabo cest ⁽¹⁾, ki jih sedaj urejajo členi 25 do 90 Pogodbe ES ⁽²⁾.

To sporočilo v celoti nadomešča Sporočilo Komisije (96/C 143/04) ⁽³⁾. Vendar je treba upoštevati, da je za dokončno odločitev o razlagi prava Skupnosti pristojno Sodišče Evropskih skupnosti.

To sporočilo je zanimivo zlasti za organe držav članic, ki se ukvarjajo z odobritvijo in registracijo motornih vozil in jim bo v pomoč pri pravilnem izvajanju prava EU. Komisija bo pripravila navodila za potrošnike, kjer bosta razložena prenos in registracija vozil znotraj EU.

Vsekakor bo Komisija še naprej pozorno spremljala pravilno izvajanje načel prava ES, ki veljajo za registracijo in prenos motornih vozil.

2. TERMINOLOGIJA

To sporočilo zajema prvo registracijo motornih vozil in registracijo motornih vozil, ki so bila predhodno registrirana v drugi državi članici ne glede na to, ali so nova ali rabljena.

V tem sporočilu: „motorno vozilo“ pomeni:

- vsako vozilo na pogon, namenjeno za uporabo na cesti, dokončano ali nedodelano, z vsaj štirimi kolesi in največja konstrukcijsko določena hitrost presega 25 km/h, ter njihove priklopnike, razen tirnih vozil ter kmetijskih in gozdarskih traktorjev, vseh delovnih strojev in težkih gospodarskih vozil ⁽⁴⁾; ali
- vsako dvo- ali trikolesno motorno vozilo, z dvojnimi kolesi ali brez njih, namenjena za vožnjo po cesti ⁽⁵⁾.

Motorno vozilo je „predhodno registrirano v drugi državi članici“, če je pridobilo upravno dovoljenje za obratovanje vozila v cestnem prometu, vključno z identifikacijo vozila in izdajo registrske številke. To sporočilo zato zadeva tudi motorna vozila, ki so bila registrirana začasno ali kratkoročno, ter za motorna vozila, ki so bila predmet poslovne registracije.

Dolžina obdobja, ko je bilo vozilo pred prenosom v drugo državo članico registrirano v eni državi članici, ni pomembno.

3. REGISTRACIJA MOTORNEGA VOZILA V DRŽAVI ČLANICI REZIDENTSTVA

3.1 Kaj je država članica rezidentstva za namen registracije?

Po mnenju Sodišča Evropskih Skupnosti je registracija naravna posledica izvrševanja davčne pristojnosti na področju motornih vozil. Olajšuje nadzor za državo članico registracije in za druge države članice, ker je registracija v eni državi članici dokazilo o plačilu davkov na motorna vozila v navedeni državi ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Načela prava ES, ki sedaj veljajo za davke ob registraciji vozila in takse za uporabo cest, so razložena v informativnem dokumentu Komisije o pravicah in dolžnostih evropskega državljana glede obdavčitve avtomobilov, prenesenih znotraj Skupnosti ali redno uporabljenih na čezmejnih potovanjih, objavljenem na spletni strani http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/other_taxes/passenger_car/index_en.htm.

⁽²⁾ Komisija je sprejela predlog o davkih na osebna vozila [COM(2005)261 z dne 5.7.2006]. Ta predlog določa postopno odpravo davkov ob registraciji v prehodnem obdobju petih do desetih let ter sistem vračil za preostale davke na avtomobile, kadar se vozilo, registrirano v eni državi članici, trajno premakne za registracijo v drugi državi članici.

⁽³⁾ Razlagalno sporočilo Komisije o postopkih za homologacijo in registracijo vozil, predhodno registriranih v drugi državi članici (UL C 143, 15.5.1996, str. 4).

⁽⁴⁾ Glej člen 1 Direktive Sveta 70/156/EGS.

⁽⁵⁾ Tj. vsako motorno kolo, za katero velja Direktiva 2002/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta o homologaciji dvo- ali trikolesnih motornih vozil (člen 1) in o razveljavitvi Direktive Sveta 92/61/EGS (UL L 124, 9.5.2002, str. 1). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2005/30/ES (UL L 106, 27.4.2005, str. 17).

⁽⁶⁾ Sodba Sodišča z dne 21. marca 2002, Cura Anlagen GmbH proti Auto Service Leasing GmbH (ASL), zadeva C-451/99, Recueil 2002, str. I-03193 (<http://curia.europa.eu/en/content/juris/index.htm>).

Vsak posameznik mora vozilo registrirati v državi članici, v kateri običajno prebiva. Člen 7 Direktive 83/182/EGS ⁽¹⁾ in člen 6 Direktive 83/183/EGS ⁽²⁾ določata natančna pravila za določanje običajnega prebivališča v primerih, ko zadevne osebe začasno ali stalno živijo in vozijo v državi članici, ki ni njihova država članica. Vendar sodna praksa kaže, da količinsko merilo, na katero se ta člen nanaša (da mora v enem kraju živeti več kot 185 dni na leto) ne more biti glavno merilo, če obstajajo drugi dejavniki, ki spreminjajo položaj.

Po mnenju Sodišča Evropskih skupnosti je običajno prebivališče osebe, ki ima osebne in poklicne vezi v dveh državah članicah, določeno v okviru celovite ocene ob upoštevanju vseh pomembnih dejstev, kraj, kjer je središče njenih interesov; v primeru, da na podlagi take celovite ocene ni mogoče določiti običajnega prebivališča, imajo prednost osebne vezi ⁽³⁾.

3.2 Različni koraki za pridobitev registracije motornega vozila

Sedanja nacionalna zakonodaja držav članic predvideva (največ) tri različne korake pri registraciji motornega vozila v državi članici prejemnici:

- **odobritev tehničnih lastnosti motornega vozila**, ki je v številnih primerih ES-homologacija. Za nekatere vrste motornih vozil pa se še vedno uporabljajo postopki nacionalne odobritve,
- tehnični **pregledi rabljenih vozil**, katerih cilj je preverjanje, zaradi varovanja zdravja in življenja ljudi, ali je določeno motorno vozilo v trenutku registracije dejansko v dobrem stanju,
- **registracija motornega vozila**, tj. upravno dovoljenje za obratovanje vozila v cestnem prometu, vključno z identifikacijo motornega vozila in izdajo registrske številke.

3.3 Odobritev tehničnih lastnosti motornega vozila

3.3.1 ES-homologacija

Načeloma za vsa serijsko zgrajena osebna vozila, odobrena od leta 1996, motorna kolesa, odobrena od maja 2003 in traktorje, odobrene od leta 2005, velja ES-homologacija. To je postopek, v katerem država članica potrdi, da tip vozila izpolnjuje vse veljavne zahteve varnosti in varovanja okolja. ES-homologacija je veljavna v vseh državah članicah.

Kadar proizvajalec motornega vozila na podlagi Direktive 70/156/EGS predloži **vlogo za ES-homologacijo** homologacijskemu organu države članice, ki podeli ES-homologacijo, če vozilo izpolnjuje vse zahteve ustreznih direktiv ⁽⁴⁾, homologacijski organ navedene države članice pošlje homologacijskim organom drugih držav članic izvod certifikata o homologaciji vozila za vsak tip vozila, ki ga je odobril ali je odobritev zavrnil, ali za katerega je certifikacijo umaknil.

Proizvajalec kot imetnik ES-homologacije izda **ES-certifikat o skladnosti**, ki dokazuje, da je bilo vozilo izdelano v skladu s homologiranim tipom vozila. Vsako novo ES-homologirano vozilo mora imeti ES-certifikat o skladnosti. Veljavna pravila konkurence ES tudi zahtevajo, da proizvajalci ES-certifikate o skladnosti izdajajo brez razlikovanja in pravočasno, ne glede na namembni kraj in/ali poreklo vozila (tj. ne glede na to, ali je vozilo prodano potrošniku v drugi državi članici ali ga je pridobil trgovec od distributerja v drugi državi članici).

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 83/182/EGS z dne 28. marca 1983 o davčnih oprostih znotraj Skupnosti za določena prevozna sredstva, začasno uvožena iz ene države članice v drugo (UL L 105, 23.4.1983, str. 59). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2006/98/ES (UL L 363, 20.12.2006 str. 129).

⁽²⁾ Direktiva Sveta 83/183/EGS z dne 28. marca 1983 o davčnih oprostih, ki veljajo za končni uvoz osebne lastnine posameznikov iz države članice (UL L 105, 23.4.1983, str. 64). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 92/12/EGS (UL L 76, 23.3.1992, str. 1).

⁽³⁾ Sodba Sodišča z dne 12. julija 2001, Paraskevas Louloudakis proti Elliniko Dimosio, zadeva C-262/99, Recueil 2001, str. I-05547.

⁽⁴⁾ Direktive, ki se uporabljajo, so navedene v Prilogi IV, del I Direktive 70/156/EGS.

Države članice lahko registrirajo in dovolijo prodajo ali začetek uporabe novih ES-homologiranih vozil samo na podlagi njihove konstrukcije in delovanja, če imajo priložen veljaven ES-certifikat o skladnosti.

Evropska zakonodaja ne zahteva, da certifikat o skladnosti ostane v vozilu po registraciji. V večini držav članic ES-certifikat o skladnosti potem, ko je vozilo registrirano, zadržijo organi.

Za nova ES-homologirana vozila, ki imajo priložen veljaven certifikat o skladnosti, ni mogoče zahtevati, da se njihove tehnične lastnosti še enkrat homologirajo ali da njihova konstrukcija in delovanje izpolnjuje dodatne tehnične zahteve, razen če je očitno, da so bila potem, ko so zapustila proizvajalčevo tovarno, spremenjena. Zato ni dovoljena nacionalna zakonodaja, po kateri motornih vozil, zajetih v veljavnem certifikatu o ES-homologaciji, ni mogoče registrirati brez nacionalnega certifikata, ki potrjuje njihovo skladnost z nacionalnimi zahtevami, na primer glede izpušnih plinov ⁽¹⁾.

3.3.2 Nacionalna odobritev

Na podlagi sedanjega prava Skupnosti naslednje vrste motornih vozil niso ES-homologirane:

- gospodarska vozila (avtobusi, dostavna vozila in tovornjaki) in priklopniki;
- vozila, narejena v majhnih serijah;
- vozila, odobrena posamezno.

Novo motorno vozilo, ki ni ES-homologirano, je lahko pred registracijo predmet nacionalne odobritve v državi članici prejemnici. Po nacionalni odobritvi se izda nacionalni certifikat o skladnosti, ki se med drugim uporabi za registracijo motornega vozila.

Nacionalna odobritev je lahko nacionalna homologacija ali nacionalna posamezna odobritev:

- Namen **nacionalne homologacije** in nacionalne homologacije majhnih serij je zagotoviti skladnost tipa vozila z nacionalnimi tehničnimi zahtevami, ki se uporabljajo. Posledica je nacionalni certifikat o skladnosti tipa, ki ga izda proizvajalec in v katerem potrjuje, da je bilo vozilo izdelano v skladu s homologiranim tipom vozila.
- **Nacionalna posamezna odobritev** zadeva certificiranje skladnosti določenega vozila (ki je edinstveno ali ne) z ustreznimi nacionalnimi zahtevami. Ta postopek se uporablja zlasti za vozila, ki so posamezno uvožena iz tretjih držav in ne izpolnjujejo zahtev evropske homologacije, ter za edinstvena vozila.

Postopki nacionalne homologacije in posameznih odobritev za motorna vozila, ki se bodo v EU prvič uporabljala ali bodo prvič registrirana v EU, običajno ne sodijo na področje uporabe prava ES.

Vendar morajo biti postopki nacionalne odobritve za motorna vozila, ki so že pridobila nacionalno odobritev v drugi državi članici, in za motorna vozila, ki so že bila registrirana v drugi državi članici, skladni s členoma 28 in 30 Pogodbe ES. V skladu s sodno prakso Sodišča Evropskih skupnosti obstoj takih nacionalnih postopkov kot tak ni nujno v nasprotju s tema dvema členoma.

Vendar te odobritve morajo izpolnjevati najmanj naslednje postopkovne pogoje, da so skladne s členoma 28 in 30 Pogodbe ES ⁽²⁾:

- (a) Nacionalni postopki odobritve morajo torej v vsakem primeru temeljiti na **objektivnih, nediskriminatornih in vnaprej poznanih merilih**, ki določajo meje pooblastila nacionalnih organov za odločanje po prostem preudarku, zato da to odločanje ni samovoljno.

⁽¹⁾ Sodba Sodišča z dne 29. maja 1997, upravni postopek, ki ga je vložil VAG Sverige AB, zadeva C-329/95, Recueil 1997, str. I-02675.

⁽²⁾ Sodba Sodišča z dne 22. januarja 2002, Canal Satélite Digital SL proti Administración General del Estado, in Distribuidora de Televisión Digital SA (DTS), zadeva C-390/99, Recueil 2002, str. I-00607.

- (b) Taki postopki ne smejo **podvajati preverjanj**, ki so že bila opravljena v okviru drugih postopkov v isti ali v drugi državi članici. Iz tega sledi, da nacionalni organi nimajo pravice zahtevati tehničnih preskusov, ki so že bili opravljeni v drugi državi članici in imajo organi te rezultate na voljo ali pa jih na zahtevo lahko dobijo. To zahteva aktiven pristop nacionalnega organa, ki dobi vlogo za odobritev motornega vozila ali v zvezi s tem priznanje enakovrednosti potrdila o odobritvi, ki ga je izdal organ za odobritve druge države članice. Tak aktiven pristop se zahteva, kadar je to primerno, tudi od organa za odobritve druge države članice in v tej zvezi morajo države članice zagotoviti, da pristojni organi za potrjevanje med seboj sodelujejo, da bi olajšali postopke, ki jih je treba upoštevati za pridobitev dostopa do nacionalnega trga države članice uvoznice ⁽¹⁾.
- (c) Postopek mora biti tak, da je lahko dostopen in ga je mogoče zaključiti v razumnem času, in če vodi v zavrnitev, mora biti sklep o zavrnitvi mogoče izpodbijati pred sodišči. Postopek mora biti izrecno predviden v ukrepu splošne uporabe, ki je za nacionalne organe zavezujoč. Postopek nacionalne odobritve ni v skladu s temeljnimi načeli prostega pretoka blaga, če trajanje postopka in nesorazmerni stroški, ki jih povzroča, lastnika motornega vozila odvrčajo od tega, da bi za motorno vozilo zahteval odobritev.

Tehnične zahteve države članice prejemnice ne smejo po nepotrebnem zahtevati spremembe motornega vozila. Dejstvo, da je bilo motorno vozilo že registrirano v drugi državi članici, pomeni, da so pristojni organi države članice menili, da motorno vozilo izpolnjuje tehnične zahteve, ki se tam uporabljajo. Pristojni nacionalni organi torej odobritev motornega vozila, ki je bilo že odobreno v drugi državi članici, ne glede na to, ali je bilo vozilo že registrirano ali ne, lahko zavrnejo le, če motorno vozilo predstavlja resnično tveganje za javno zdravje. V skladu s sodno prakso Sodišča Evropskih skupnosti morajo države članice pri izvrševanju svoje diskrecijske pravice, ki se nanaša na varovanje javnega zdravja, ravnati skladno z načelom sorazmernosti. Sredstva, ki jih izberejo, torej morajo biti omejena na to, kar je dejansko potrebno za zagotavljanje varovanja javnega zdravja ali za izpolnjevanje prevladujočih zahtev, na primer glede prometne varnosti, in morajo biti sorazmerna glede na zasledovani cilj, ali če tega cilja ne bi bilo mogoče doseči z ukrepi, ki manj ovirajo trgovino znotraj Skupnosti ⁽²⁾. Ker člen 30 Pogodbe ES predvideva izjemo, ki jo je treba dosledno razlagati ⁽³⁾, od pravila prostega pretoka blaga v Skupnosti, **morajo nacionalni organi, ki jo uveljavljajo, v vsakem primeru dokazati, da je uporaba njihovih pravil potrebna zaradi učinkovitega varstva interesov iz člena 30 Pogodbe ES**, in zlasti, da odobritev zadevnega motornega vozila pomeni resno tveganje za zdravje ljudi ali prometno varnost.

Ni mogoče upravičeno trditi, da samo dejstvo, da je bilo vozilo odobreno v skladu s pravili druge države članice in ima mogoče (ne pa nujno) nekatere tehnične lastnosti, ki se razlikujejo od tehničnih lastnosti, predpisanih v pravu namembne države članice ali lastnosti enakovredne homologacije v navedeni državi, pomeni resno tveganje za zdravje in življenje ljudi ali za okolje.

V praksi to zahteva, da pristojni organi države članice prejemnice sprejmejo naslednje ukrepe:

- (a) tehnične lastnosti motornega vozila, ki je bilo predhodno odobreno ali registrirano v drugi državi članici, je treba najprej oceniti ob upoštevanju tehničnih pravil, veljavnih v državi članici prejemnici. Vendar ne na podlagi trenutnih veljavnih pravil, ampak na podlagi pravil, ki so bila v veljavi (v državi članici prejemnici) v času odobritve v državi članici porekla;
- (b) pristojni organi morajo upoštevati preskušanja in certifikate, ki so jih izdali pristojni organi drugih držav članic in proizvajalec ⁽⁴⁾. Dodatna preskušanja je mogoče naložiti le, kadar so potrebna, da pristojni organi dobijo informacije, ki jih ne morejo dobiti iz certifikatov;
- (c) na tej podlagi pristojni organi določijo v katerih točkah motorno vozilo ni skladno s tehničnimi pravili, ki se uporabljajo v državi članici prejemnici v trenutku prve odobritve vozila v EU;

⁽¹⁾ Sodba Sodišča z dne 10. novembra 2005, Komisija Evropskih skupnosti proti Portugalski republiki, zadeva C-432/03, ZOdl. 2005, str. I-09665.

⁽²⁾ Sodba Sodišča z dne 5. februarja 2004, Komisija Evropskih skupnosti proti Francoski republiki, zadeva C-24/00, Recueil 2004, str. I-01277.

⁽³⁾ Sodba Sodišča z dne 5. februarja 2004, kazenski postopek proti Johnu Greenhamu in Léonardu Abelu, zadeva C-95/01, Recueil 2004, str. I-01333.

⁽⁴⁾ Sodba Sodišča z dne 16. oktobra 2003, Komisija Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki, zadeva C-455/01, Recueil 2003, str. I-12023.

- (d) pristojni organi lahko šele potem uporabijo nacionalna tehnična pravila, ki so sorazmerna ob upoštevanju enega od nujnih razlogov, ki jih je Sodišče priznalo kot obvezne zahteve, ali so navedeni v členu 30 Pogodbe ES. Treba je poudariti, da bi uporaba nesorazmernih nacionalnih tehničnih pravil za določena motorna vozila kršila pravo Skupnosti, ki ima v vsakem primeru prednost pred nacionalnim pravom.

3.4 Tehnični pregledi rabljenih vozil

Cilj tehničnih pregledov rabljenih vozil je preveriti da je **določeno motorno vozilo v trenutku registracije dejansko v dobrem stanju**. Vendar lahko dejstvo, da se je motorno vozilo od zadnjega tehničnega pregleda uporabljalo na javnih cestah, opravičuje tehnični pregled ob registraciji v drugi državi članici.

V skladu s sodno prakso Sodišča Evropskih skupnosti ⁽¹⁾ torej države članice lahko zahtevajo, **da motorna vozila, predhodno registrirana v isti ali v drugi državi članici, pred registracijo opravijo tehnični pregled**, pod pogojem, da je ta pregled obvezen za vsak prenos lastništva podobnega motornega vozila ali za vsako spremembo imetnika potrdila o registraciji, ne glede na to, ali je bilo motorno vozilo registrirano v isti ali v drugi državi članici. Tehnični pregledi pred registracijo morajo najmanj izpolnjevati enake postopkovne pogoje kot odobritev tehničnih lastnosti motornega vozila, in sicer:

- (a) temeljiti mora na **objektivnih, nediskriminatornih in vnaprej poznanih merilih**, ki določajo meje pooblastila nacionalnih organov za odločanje po prostem preudarku, zato da to odločanje ni samovoljno;
- (b) tehnični pregledi **ne smejo podvajati preverjanj**, ki so že bila opravljena v okviru drugih postopkov v isti ali v drugi državi članici. Če je vozilo opravilo tehnični pregled v eni državi članici, načelo enakovrednosti in vzajemnega priznavanja, določeno s členom 3(2) Direktive Sveta 96/96/ES ⁽²⁾ zahteva, da vse ostale države članice priznajo certifikat, izdan ob tej priložnosti, kar pa jim ne preprečuje zahtev za dodatne preglede, ki se običajno opravijo za namene registracije na njihovem ozemlju, če ti pregledi niso že zajeti v navedenem certifikatu ⁽³⁾;
- (c) komisija meni, da mora biti postopek tehničnega pregleda tak, da je lahko dostopen in ga je mogoče zaključiti v razumnem času. Omejevanje tehničnih pregledov za uvožena vozila na določene in ločeno označene kontrolne postaje lahko predstavlja oviro za trgovino med državami članicami.

3.5 Registracija motornega vozila

Država članica z registracijo motornega vozila dovoli obratovanje vozila v cestnem prometu, vključno z identifikacijo motornega vozila in izdajo registrske številke za vozilo.

3.5.1 Prva registracija motornega vozila

Za nova ES-homologirana vozila, kupljena v drugi državi članici, država članica registracije poleg določenih osebnih podatkov osebe ali organizacije, ki želi registracijo na podlagi usklajenih kod Skupnosti C ⁽⁴⁾, mora zahtevati **ES-certifikat o skladnosti** ⁽⁵⁾.

Za vozila, ki niso ES-homologirana, država članica lahko zahteva predložitev ustrezne nacionalne homologacije ali potrdilo o nacionalni posamezni odobritvi (glej oddelek 3.3.2).

⁽¹⁾ Sodba Sodišča z dne 12. junija 1986, Bernhard Schloh proti Auto contrôle technique SPRL, zadeva C 50/85, Recueil 1986, str. 01855, odst. 14–16; Zadeva C-451/99, odst. 62–64.

⁽²⁾ UL L 46, 17.2.1997, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).

⁽³⁾ Sodba Sodišča z dne 21. marca 2002, Cura Anlagen GmbH proti Auto Service Leasing GmbH (ASL), zadeva C-451/99.

⁽⁴⁾ Kakor je določeno v prilogah I in II Direktive 1999/37/ES.

⁽⁵⁾ Člen 7(1) Direktive 70/156/EGS.

Stališče Komisije je, da imajo države članice v trenutku registracije pravico preveriti, ali je bil DDV pravilno plačan.

Ko *gospodarski subjekt* v drugi državi članici proda motorno vozilo, je dolžan izdati fakturo. Za namene DDV obstajata dve možnosti:

- (a) motorno vozilo je „novo“, če je dobava opravljena v šestih mesecih od datuma, ko je bilo prvič dano v uporabo, ali če vozilo nima prevoženih več kot 6 000 kilometrov. Obveznost za obračun DDV nastane v državi članici, v katero se vozilo premakne v skladu s členom 2 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost ⁽¹⁾ (Direktiva o DDV). Dobava novih prevoznih sredstev je oproščena v državi članici porekla, v kateri ima trgovec sedež (člen 138(2)(a) Direktive o DDV). Po tej določbi je za oprostitev treba utemeljiti, da se novo prevozno sredstvo, ki ga prodajalec ali druga oseba za njun račun odpošlje ali odpelje stranki na ozemlje zunaj države članice porekla, vendar znotraj Skupnosti;
- (b) motorno vozilo ni „novo“: če posameznik kupi motorno vozilo v drugi državi članici in ga sam pripelje nazaj (ali pa uredi prevoz), je treba plačati DDV po stopnji, ki velja „v državi porekla“. Obveznost za obračun DDV nastane v državi članici, v kateri ima trgovec sedež. Če je trgovec z avtomobili kupil avtomobil od začetnega kupca, ki zlasti ni odbil DDV, vključenega v nakupno ceno motornega vozila, se uporablja posebna ureditev za rabljeno blago („maržna ureditev“) (člen 312 in naslednji Direktive o DDV).

Ko *fizična oseba* proda svoje motorno vozilo, je za namene DDV lahko:

- (a) „novo“ (opredelitev novega vozila je v točki (a) zgoraj). V tem primeru obveznost za obračun DDV nastane v državi članici, v katero se vozilo premakne. (Člen 2 Direktive o DDV). Zaradi izogibanja dvojnemu obdavčevanju ima fizična oseba, ki je prodala „novo vozilo“, pravico odbiti DDV ali dobiti povračilo DDV, vključenega v nakupno ceno v državi članici porekla do zneska, ki ne presega zneska DDV, ki bi ga morala plačati, če bi bila dobava obdavčljiva v državi članici porekla (člen 172 Direktive o DDV);
- (b) ni „novo“. Transakcija je zunaj področja uporabe DDV. Ni obveznosti za obračun DDV.

Komisija meni, da države članice ob registraciji lahko zahtevajo tudi **dokazilo o zavarovalnem kritju**.

3.5.2 Motorna vozila, predhodno registrirana v drugi državi članici

Za motorna vozila, predhodno registrirana v drugi državi članici, država članica registracije lahko zahteva samo predložitev naslednjih dokumentov:

- (a) izvirnik ali kopija neusklajenega potrdila o registraciji, izdanega v drugi **državi članici**: Veliko vozil, registriranih pred letom 2004, ima še vedno neusklajeno potrdilo o registraciji. V pravo Skupnosti ni obveznosti posredovati izvirnik ali kopijo te vrste potrdila, izdanega v drugi državi članici, nacionalnim organom za registriranje namembne države članice. Vendar Komisija meni, da lahko nacionalno pravo kupca obveže, da pred registracijo motornega vozila predloži izvod potrdila o registraciji, izdanega v državi članici porekla, da se prepreči dvojno upravno preverjanje ali zmanjšajo kazniva dejanja v zvezi z vozili;
- (b) **usklajeno potrdilo o registraciji**: Usklajeno potrdilo o registraciji, izdano v eni od držav članic, mora biti priznано v drugih državah članicah za ponovno registracijo vozila v drugi državi članici ⁽²⁾. Kadar kupec kupi motorno vozilo, ki ima usklajeno potrdilo o registraciji, v vsakem primeru prejme del I predhodnega potrdila o registraciji in del II, če je bil izdan. Del I predhodnega potrdila o registraciji in del II (če je bil izdan), je treba poslati organom za registriranje v namembni državi članici, da lahko ti organi zadržijo del(-a) poslanega predhodnega potrdila o registraciji. V dveh mesecih morajo o zadržanju obvestiti organe države članice, ki so potrdilo poslali. Poleg tega morajo potrdilo, ki so ga zadržali, tem organom vrniti v šestih mesecih od zadržanja, če ti organi to zahtevajo. Če je potrdilo o registraciji

⁽¹⁾ UL L 347, 11.12.2006, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Odločbo 2007/133/ES (UL L 57, 24.2.2007, str. 12).

⁽²⁾ Člen 4 Direktive 1999/37/ES.

sestavljeno iz dela I in dela II ⁽¹⁾ in del II manjka, lahko pristojni organi v državi članici, kjer se zahteva nova registracija, v izjemnih primerih odločijo, da ponovno registrirajo vozilo, vendar samo, če od pristojnih organov v državi članici, v kateri je bilo vozilo predhodno registrirano, pridobijo potrdilo v pisni ali elektronski obliki, da je prosilec upravičen do ponovne registracije vozila v drugi državi članici ⁽²⁾;

(c) ES- ali nacionalni certifikat o skladnosti:

- nacionalni organi ne smejo zahtevati ES-certifikata o skladnosti za vozila, predhodno registrirana v drugi državi članici, če je predhodno **potrdilo o registraciji popolnoma skladno z vzorcem v Direktivi 1999/37/ES**. Na podlagi člena 4 Direktive morajo druge države članice priznati potrdilo o registraciji, ki ga je izdala država članica, za ponovno registracijo motornega vozila v omenjenih državah,
- vendar nacionalni organi lahko zahtevajo ES-certifikat o skladnosti za vozila, predhodno registrirana v drugi državi članici, kadar jim neusklajeno potrdilo o registraciji druge države članice ne omogoča dovolj natančne identifikacije motornega vozila,
- če motorno vozilo nima ES-certifikata o skladnosti, lahko nacionalni organi zahtevajo nacionalni certifikat o skladnosti;

(d) dokazilo o plačilu DDV, če je vozilo novo za namene DDV (glej oddelek 3.5.1);

(e) potrdilo o zavarovanju;

(f) **potrdilo o tehničnem pregledu**, če je tehnični pregled obvezen za vse ponovne registracije motornih vozil, predhodno registriranih v isti oziroma v drugi državi članici.

4. PRENOS MOTORNEGA VOZILA V DRUGO DRŽAVO ČLANICO

Jasno je, da je motorno vozilo mogoče naložiti na priklopnik ali tovornjak in ga pripeljati v drugo državo članico. Kljub temu se veliko motornih vozil samostojno prepelje v namembno državo članico.

Večina držav članic določa, da praviloma motornega vozila ni mogoče voziti po javnih cestah brez registrske številke. Standardni položaj je, da se motorno vozilo vozi z registrskimi tablicami države članice porekla ali namembne države članice.

Vendar mora biti civilna odgovornost zavarovana ⁽³⁾ in priporočljivo je, da imajo avtomobilisti „zeleno karto“, tj. mednarodno potrdilo o zavarovanju ⁽⁴⁾, pri sebi, ko uporabljajo vozilo. Po podpisu večstranskega sporazuma ⁽⁵⁾ v vseh državah članicah (in v Andori, na Hrvaškem, v Lihtenštajnu, na Norveškem in v Švici) je tablica vozila enakovredna potrdilu o zavarovanju. To omogoča, da motorna vozila s tablicami iz ene od teh držav lahko prosto krožijo po tem območju brez preverjanj potrdila o obveznem zavarovanju avtomobilske odgovornosti na mejah.

⁽¹⁾ V skladu z uvodno izjavo (7) Direktive 1999/37/ES države članice uporabljajo potrdilo o registraciji, ki je sestavljeno bodisi samo iz enega dela bodisi iz dveh ločenih delov, in „je trenutno primerno, da se dopusti obstoj obeh sistemov hkrati“. Zato, člen 3(1) Direktive, je potrdilo sestavljeno bodisi iz enega dela v skladu s Prilogo I ali iz dveh delov v skladu s prilogama I in II. Sklicevanje na del II se uporablja samo za države članice, ki uporabljajo sistem potrdila o registraciji z dvema ločenima deloma (del I in del II).

⁽²⁾ Člen 5(2) Direktive 1999/37/ES.

⁽³⁾ Direktiva Sveta 72/166/EGS z dne 24. aprila 1972 o približevanju zakonodaje držav članic o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil in o izvajanju obveznosti zavarovanja takšne odgovornosti (UL L 103, 2.5.1972, str. 1). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2005/14/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 149, 11.6.2005, str. 14).

⁽⁴⁾ Vsak avtomobilist lahko dobi zeleno karto od zavarovalatelja, ki mu je izdal obvezno zavarovanje avtomobilske odgovornosti. Sistem zelenih kart je bil uveden leta 1953 pod pokroviteljstvom Gospodarske komisije ZN za Evropo in ga upravlja Svet uradov. Zelena karta potrjuje, da ima avtomobilist najmanj najmanjše obvezno zavarovanje odgovornosti proti tretji osebi, ki jo zahtevajo zakoni obiskane države (več informacij: <http://www.cobx.org/public/NXhomeEng-Public.htm>).

⁽⁵⁾ Sporazum med nacionalnimi zavarovalnimi biroji držav članic Evropskega gospodarskega prostora, podpisan 30. maja 2002, naveden v Prilogi Odločbe Komisije 2003/564/ES z dne 28. julija 2003 o uporabi Direktive Sveta 72/166/EGS o približevanju zakonodaje držav članic o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil in o izvajanju obveznosti zavarovanja takšne odgovornosti (UL L 192, 31.7.2003, str. 23).

Obstajata dva načina, da se motorno vozilo zakonito pripelje v namembno državo članico: motorno vozilo ima bodisi poslovno registrsko tablico ali začasno registrsko tablico.

4.1 Vožnja motornega vozila s poslovnimi registrskimi tablicami

Sistem poslovne registracije obstaja v večini držav članic, ki trgovcem na drobno omogoča vožnjo motornih vozil po javnih cestah za zelo kratko obdobje, ne da bi jih morali formalno registrirati. Sistemi poslovne registracije so rezervirani za proizvajalce, sestavljavce, distributerje in trgovce glede motornih vozil, ki jih posedujejo.

Večina držav članic ne izdaja potrdil o poslovni registraciji kot takih, ki vključujejo identifikacijo vozila. Običajno zagotovijo drugo vrsto dokumenta, ki vzpostavlja povezavo med registrskimi tablicami in imetnikom in/ali zahtevajo, da imetnik vodi dnevnik, v katerega vpisuje vožnje z registrsko tablico.

Člen 35(1)(a) Dunajske konvencije o cestnem prometu ⁽¹⁾ določa, da pogodbenice ne smejo prepovedati gibanja motornih vozil, ki jih registrira druga pogodbenica, če ima voznik pri sebi potrdilo o registraciji. Pogodbenice morajo tudi priznati potrdila o registraciji, ki jih izdajo druge pogodbenice v skladu s Konvencijo. V Konvenciji pa ni določbe, ki zahteva ali dovoljuje, da pogodbenice prepovedo prosto gibanje vozil, ki niso skladna s Konvencijo.

Ob upoštevanju prostega prevoza blaga v Skupnosti ⁽²⁾ prosti pretok motornih vozil v Skupnosti, ki imajo poslovno registrsko številko, izdano v drugi državi članici, ureja Pogodba ES ⁽³⁾, zlasti člen 28 Pogodbe. Možne ovire je treba utemeljiti v skladu s členom 30 Pogodbe ES ali z eno od obveznih zahtev, ki jih je sprejelo Sodišče Evropskih skupnosti.

Načelo, da vsaka država članica sprejme ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovi, da je civilna odgovornost v zvezi z vozili, ki se običajno nahajajo na njenem ozemlju, zavarovana, se običajno uporablja tudi za vozila s poslovnimi registrskimi tablicami. Na podlagi teh ukrepov se določijo obseg odgovornosti, ki je zajet, in pogoji kritja. Države članice pa lahko iz te obveznosti izločijo vozila, ki imajo poslovne registrske tablice (tj. odstopajo od zgoraj navedene določbe), če so take tablice na seznamu, ki ga je pripravila zadevna država članica in ga poslala drugim državam članicam in Komisiji. V tem primeru druge države članice zadržijo pravico, da zahtevajo, da ima oseba, ki ima tako vozilo, veljavno zeleno karto ali da sklene pogodbo o zavarovanju na meji, ki je v skladu z zahtevami zadevne države članice ⁽⁴⁾. Vendar nova sprememba Direktive 72/166/EGS, ki jo uvaja 5. direktiva o zavarovanju avtomobilske odgovornosti 2005/14/ES ⁽⁵⁾, navaja, da je treba vozila, ki so izvzeta iz obveznosti zavarovanja zato, ker imajo posebne tablice, obravnavati enako kot nezavarovana vozila. Oškodovanci v nesrečah, ki jih povzročijo takšna vozila, imajo pravico zahtevati odškodnino od odškodninskega organa države, v kateri se je nesreča zgodila. Ta organ nato uveljavlja odškodninski zahtevek pri jamstvenem skladu v državi, kjer se vozilo običajno nahaja.

4.2 Motorno vozilo ima začasno registrsko tablico

Številne države članice so vzpostavile sistem začasne registracije, da se motorno vozilo lahko uporablja za vožnjo v krajšem obdobju, preden pridobi končno registracijo ali zapusti ozemlje. Začasna registracija običajno poteka v državi članici porekla vozila. Vendar Komisija meni, da splošno načelo prostega prevoza blaga in direktiva o dokumentih za registracijo vozil pomenita, da bi država članica porekla morala — na svojem ozemlju — sprejeti tudi uporabo začasnih registrskih tablic in potrdil, ki jih izda namembna država članica.

⁽¹⁾ Združeni narodi — Gospodarska komisija za Evropo, 8. november 1968, kakor je bila spremenjena.

⁽²⁾ Sodba Sodišča z dne 23. oktobra 2003, Administration des douanes et droits indirects proti Rioglass SA in Transremar SL, zadeva C-115/02, Recueil 2003, str. I-12705, točka 18.

⁽³⁾ Sodba Sodišča z dne 2. oktobra 2003, kazenski postopek proti Marcu Grilliju, zadeva C-12/02, Recueil 2003, str. I-11585.

⁽⁴⁾ Člen 4(b) Direktive Sveta 72/166/EGS.

⁽⁵⁾ Člen 1(3)(b) Direktive 2005/14/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2005 o spremembi direktiv Sveta 72/166/EGS, 84/5/EGS, 88/357/EGS in 90/232/EGS ter Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/26/ES o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil (UL L 149, 11.6.2005, str. 14). Države članice jo morajo izvesti najpozneje do 11. junija 2007.

Za začasno registracijo:

- države članice lahko izdajo **začasno potrdilo o registraciji, ki se ne razlikuje ali se samo malo razlikuje od vzorca, določenega v Direktivi 1999/37/ES**. V tem primeru so druge države članice dolžne priznati potrdilo o začasni registraciji, ki ga je izdala država članica za identifikacijo vozila v mednarodnem prometu, če ima voznik pri sebi del I potrdila o registraciji na podlagi člena 5(1) Direktive ⁽¹⁾,
- druga možnost pa je, **da se potrdilo o začasni registraciji znatno razlikuje od vzorca, določenega v Direktivi 1999/37/ES**. Načeloma morajo druge države članice priznati potrdilo v skladu s členoma 28 in 30 Pogodbe ES.

Prosti pretok motornih vozil z začasnimi registrskimi tablicami in potrdilom se lahko ovira samo iz razlogov, ki se nanašajo na prometno varnost (kot je sposobnost voznika za vožnjo, njegovo spoštovanje lokalnih cestnih pravil ali primernost motornega vozila za vožnjo po cesti), v primeru utemeljenega suma kraje vozila ali če nadzorni organi utemeljeno dvomijo o veljavnosti potrdila.

Poleg tega se avtomobilistom priporoča, da imajo pri sebi „zeleno karto“, ki potrjuje zavarovalno kritje vsaj najnižje obvezne ravni, ki jo zahtevajo zakoni obiskane države. Med potjo in do končne registracije v namembni državi članici mora biti vozilo krito z zavarovalno polico, ki jo izda zavarovatelj z dovoljenjem za poslovanje v državi porekla vozila. Novo pravilo ⁽²⁾, ki ga morajo države članice prenesti najpozneje do 11. junija 2007, pa določa, da ko je vozilo odposlano iz ene države članice v drugo, za državo članico, v kateri obstaja nevarnost, v obdobju trideset dni, ki sledi prevzemu pošiljke s strani kupca, šteje namembna država članica, četudi vozilo v namembni državi članici ni bilo uradno registrirano. To omogoči kupcu vozila, da pridobi zavarovalno kritje v svoji državi članici rezidentstva, čeprav ima vozilo še vedno tuje registrske tablice (začasne tablice države porekla). V praksi to pomeni, da se zavarovanje sklene v namembni državi. Tako zavarovanje lahko ponudijo zavarovalnice s sedežem v namembni državi članici ali s sedežem v drugih državah članicah, ki opravljajo storitve v namembni državi članici na podlagi svobode opravljanja storitev ali svobode ustanavljanja.

5. PRAVNA SREDSTVA

Odločitev nacionalnih organov o zavrnitvi homologacije motornega vozila ali zavrnitvi registracije je treba brez odlašanja sporočiti zadevni stranki in jo hkrati poučiti o pravnih sredstvih, ki jih ima po zakonih, veljavnih v zadevni državi članici, in o rokih za uporabo teh pravnih sredstev ⁽³⁾.

Poleg uradnih nacionalnih pravnih sredstev, ki jih ima oseba, ki zaprosi za registracijo, na voljo, državljani in podjetja lahko poiščejo rešitev težav pri odobritvi vozila ali registraciji avtomobila prek omrežja SOLVIT ⁽⁴⁾. Uporaba sistema SOLVIT je neodplačna.

Možno se je obrniti tudi neposredno na Evropsko komisijo in se pritožiti zoper državo članico. Če Komisija meni, da država članica ni izpolnila svoje obveznosti iz Pogodbe ES, lahko sproži postopek za ugotavljanje kršitev zoper državo članico na podlagi člena 226 Pogodbe ES.

⁽¹⁾ Direktiva 1999/37/ES velja tudi za začasna potrdila o registraciji, ki bi jih priznale države članice na podlagi člena 1(2)(b) in člena 4 Direktive.

⁽²⁾ Z Direktivo 2005/14/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2005 vstavljen novi člen 4(a) v tretjo Direktivo Sveta 90/232/EGS (UL L 129, 19.5.1990, str. 33) v zvezi z zavarovanjem civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil.

⁽³⁾ Člen 12 Direktive 70/156/EGS.

⁽⁴⁾ <http://europa.eu.int/solvit/>.

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ IN ORGANOV EVROPSKE UNIJE

KOMISIJA

Menjalni tečaji eura ⁽¹⁾**23. marca 2007**

(2007/C 68/05)

1 euro =

Valuta	Menjalni tečaj	Valuta	Menjalni tečaj
USD ameriški dolar	1,3327	RON romunski leu	3,3630
JPY japonski jen	156,65	SKK slovaška krona	33,582
DKK danska krona	7,4505	TRY turška lira	1,8479
GBP funt šterling	0,67780	AUD avstralski dolar	1,6519
SEK švedska krona	9,3135	CAD kanadski dolar	1,5432
CHF švicarski frank	1,6164	HKD hongkonški dolar	10,4103
ISK islandska krona	88,46	NZD novozelandski dolar	1,8654
NOK norveška krona	8,1150	SGD singapurski dolar	2,0217
BGN lev	1,9558	KRW južnokorejski won	1 248,54
CYP ciprski funt	0,5805	ZAR južnoafriški rand	9,6281
CZK češka krona	27,973	CNY kitajski juan	10,2991
EEK estonska krona	15,6466	HRK hrvaška kuna	7,3815
HUF madžarski forint	246,70	IDR indonezijska rupija	12 140,90
LTL litovski litas	3,4528	MYR malezijski ringit	4,6065
LVL latvijski lats	0,7096	PHP filipinski peso	64,003
MTL malteška lira	0,4293	RUB ruski rubelj	34,6730
PLN poljski zlot	3,8760	THB tajski bat	42,402

⁽¹⁾ Vir: referenčni menjalni tečaj, ki ga objavlja ECB.

**Smernice o državni regionalni pomoči za 2007-2013 — Karta regionalnih državnih pomoči:
Portugalska, Ciper**

(Besedilo velja za EGP)

(2007/C 68/06)

N727/2006 — PORTUGALSKA

Karta regionalnih državnih pomoči 1.1.2007-31.12.2013

(odobrila Komisija dne 7.2.2007)

NUTS II	NUTS III	Zgornja meja za regionalno pomoč za naložbe (1) (velja za velika podjetja)	
1. Regije, upravičene do pomoči po členu 87(3)(a) Pogodbe ES za celotno obdobje 2007-2013			
		1.1.2007-31.12.2010	1.1.2011-31.12.2013
Norte	Alto Trás-os-Montes	30	30
	Ave	30	30
	Cávado	30	30
	Douro	30	30
	Entre Douro e Vouga	30	30
	Grande Porto	30	30
	Minho Lima	30	30
	Tâmega	30	30
Centro	Baixo Mondego	30	30
	Baixo Vouga	30	30
	Beira Interior Norte	40	30
	Beira Interior Sul	40	30
	Cova da Beira	40	30
	Dão Lafões	36,5	30
	Pinhal Interior Norte	40	30
	Pinhal Interior Sul	40	30
	Pinhal Litoral	30	30
	Serra da Estrela	40	30
	Médio Tejo	30	30
	Oeste	30	30
Alentejo	Lezíria do Tejo	30	30
	Alto Alentejo	40	30
	Alentejo Central	40	30
	Alentejo Litoral	40	30
	Baixo Alentejo	40	30

NUTS II	NUTS III	Zgornja meja za regionalno pomoč za naložbe ⁽¹⁾ (velja za velika podjetja)	
RA Madeira	RA Madeira	52	40
RA Açores	RA Açores	52	50

**2. Regije, upravičene do pomoči po členu 87(3)(a) Pogodbe ES do 31.12.2010 ⁽²⁾
(regije statističnega učinka)**

Algarve	Algarve	30	20
---------	---------	----	----

3. Regije, upravičene do pomoči po členu 87(3)(c) Pogodbe ES za celotno obdobje 2007-2013

Grande Lisboa	Vila Franca de Xira (Alhandra, Alverca do Ribatejo, Castanheira do Ribatejo, Vila Franca de Xira)	15	15
P. de Setúbal	Setúbal	15	15
	Palmela	15	15
	Montijo	15	15
	Alcochete	15	15

4. Regije, upravičene do pomoči po členu 87(3)(c) Pogodbe ES za obdobje 1.1.2007-31.12.2008 z zgornjo mejo pomoči v višini 10 %

Grande Lisboa	Vila Franca de Xira (Cachoeiras, Calhandriz, Póvoa de Santa Iria, São João dos Montes, Vialonga, Sobralinho, Forte da Casa)	10
	Mafra	10
	Loures	10
	Sintra	10
	Amadora	10
	Cascais	10
	Odivelas	10
	Oeiras	10
P. de Setúbal	Seixal	10
	Almada	10
	Barreiro	10
	Moita	10
	Sesimbra	10

⁽¹⁾ Za naložbene projekte z upravičenimi odhodki, ki ne presegajo 50 milijonov EUR, se ta zgornja meja poveča za 10 odstotnih točk za srednje velika podjetja in 20 odstotnih točk za mala podjetja, kakor je določeno v Priporočilu Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednje velikih podjetij (UL L 124, 20.5.2003, str. 36). Za velike naložbene projekte z upravičenimi odhodki, ki presegajo 50 milijonov EUR, se ta zgornja meja prilagodi v skladu z odstavkom 67 Smernic o državni regionalni pomoči za 2007-2013.

⁽²⁾ Možno je, da bo ena ali več teh regij še naprej upravičenih do pomoči po členu 87(3)(a) in se bo zgornja meja za obdobje 1.1.2011-31.12.2013 zvišala na 30 %, če bo pregled, izveden leta 2010, pokazal, da je BDP na prebivalca v zadevni regiji padel pod 75 % povprečja EU-25.

N 814/2006 — CIPER

Karta regionalnih državnih pomoči 1.1.2007-31.12.2013

(odobrila Komisija dne 24.1.2007)

CIPER	Zgornje meje za regionalno pomoč za naložbe (*) (velja za velika podjetja)
1. Občine, upravičene do pomoči po členu 87(3)(c) Pogodbe ES za celotno obdobje 2007-2013 z intenzivnostjo pomoči v višini 15 %	
1012 Δήμος Στροβόλου, 1023 Δήμος Λατσιών (Λακκιά), 1024 Γέρι, 1100 Σιά, 1101 Μαδιάτης, 1102 Αλάμπρα, 1103 Αγία Βαρβάρα, 1104 Κοτσιάτης, 1105 Νήσου, 1106 Πέρα Χωριό, 1107 Δήμος Ιδαίου, 1108 Λύμπια, 1109 Λυθροδόντας & Μονή Προφήτη Ηλία, 1120 Ποταμιά, 1121 Άγιος Σωζόμενος, 1200 Καμπί, 1201 Φαρμακάς, 1202 Απλίκι, 1203 Λαζανιάς (Περ. Μονή Μαχαίρα), 1204 Γούρρη, 1205 Φικάρδου (Περ. Οικ. Πύργου), 1206 Άγιος Επιφάνιος (Ορεινής), 1207 Καλό Χωριό (Ορεινής), 1208 Μαλούντα, 1209 Κλήρου, 1210 Αρεδιού, 1211 Άγιος Ιωάννης (Μαλούντας), 1212 Αγροκηπιά, 1213 Μπισερό (Περ. Μονή Αγ. Παντελ.), 1220 Καπέδες, 1221 Καταλιόντας, 1222 Αναλιόντας (Περ. Μονή Αρχ.Μη.), 1223 Καμπιά, 1224 Μαργί, 1225 Τσέρι, 1226 Πολιτικό -Μονή Αγ.Ηρακλ.&Φιλάνι, 1227 Πέρα, 1228 Επισκοπεί, 1229 Ψιμολόφου, 1230 Εργάτες, 1240 Άγιοι Τριμιθιάς, 1241 Παλαομέτοχο, 1243 Κокκινότριμιθιά, 1244 Μάμμαρη, 1300 Παλαχώρι Μόρφου, 1301 Ασκάς, 1302 Άλωνα, 1303 Φτερικούνδι, 1304 Πολύστυπος, 1305 Λαγουδερά, 1306 Σαράντι, 1307 Λιβάδια, 1308 Αλθινού, 1309 Πλατανιστάσα, 1310 Παλαχώρι Ορεινής, 1320 Ευλιάτος, 1321 Άγιος Γεώργιος Καυκάλλου, 1322 Νικητάρι (Περ. Ασίνο), 1323 Βυζακιά, 1324 Αγία Μαρίνα (Ευλιάτου), 1325 Άγιοι Ηλιόφωτοι, 1326 Κάτω Μονή, 1327 Ορούντα, 1328 Πάνω Κουτραφάς, 1329 Κάτω Κουτραφάς (Περ. Μάνδρες), 1330 Ποτάμι, 1361 Περιστέρωνα, 1362 Αστρομερίτης, 1368 Μένικο, 1400 Σπήλια, 1402 Αγία Ειρήνη, 1403 Καννάβια (Περ. Καπουρά), 1404 Κακοπετριά -Πλατάνια,Αγ.Νικ.Στ., 1405 Άγιος Θεόδωρος (Σολέας), 1406 Γαλάτα, 1407 Σινάρος, 1408 Καλιάντα, 1409 Τεμβριά, 1410 Κοράκου (Περ. Αργολάδου), 1411 Ευρύχου, 1412 Φλάσου, 1414 Άγιος Επιφάνιος (Σολέας), 1415 Ληνού, 1416 Κατύδατα, 1417 Σκουριώτισσα (Φουκάσα), 1420 Πεδουλάς, 1421 Μυλικούρι, 1422 Μουτουλλάς, 1423 Οίκος, 1424 Καλοπαναγιώτης-Ορκόντας,Ι.Λαμπ., 1425 Γερακιές, 1426 Τσακίστρα (Περ. Μονή Κύκκου), 1427 Κάμπος, 1430 Άγιος Νικόλαος (Λεύκας), 1456 Πάνω Πύργος, 1457 Κάτω Πύργος, 1458 Σελλάδι του Άππη, 1459 Αλεύγα, 1460 Πηγένια (Περ. Χαλέρι), 1461 Παχιάμμος, 1465 Φροδίσια (Βροδίσια), 1462 Άγιος Θεόδωρος (Τιλυρία), 3100 Δήμος Αγίας Νάπας -& Αγία Θέκλα, 3101 Δήμος Παραλμνίου, 3102 Δήμος Δερύνειας-Στροβιλ.&Α.Νικ., 3103 Σωτήρα, 3104 Λιοπέτρι, 3105 Φρέναρος, 3110 Αυγόρου (& Μονή Άγιος Κενδέας), 4010 Δήμος Αραδίππου, 4011 Λιβάδια, 4012 Δρομολαξιά, 4013 Μενεού, 4100 Κελλά, 4102 Βορόκληνη(Ορόκληνη), 4103 Αβδελιέρ, 4110 Κίτι, 4111 Περιβόλια, 4112 Τερσεφάνου, 4113 Σοφτάδες, 4120 Μαζωτός, 4121 Αλαμνός, 4122 Αναφωτίδα, 4123 Απλάντα, 4124 Κιβισίλι, 4125 Αλεθρικό, 4126 Κλαυδία, 4127 Αγγλισίδες, 4128 Μενόγεια, 4202 Δήμος Αθίνου, 4210 Καλό Χωριό, 4211 Αγία Άννα, 4212 Μοσφιλωτή, 4213 Ψευδάς, 4214 Πυργά-Μονή Σταυροβ. &Αγ.Βαρβάρας, 4215 Κόρνος(Περ.Μονή Αγίας Θέκλας), 4216 Δελίκηπος, 4217 Κόχη, 4300 Ζύγι, 4301 Μαρί (Περ. Βασιλικό), 4302 Καλαβάσος, 4303 Τόχη, 4304 Χοιροκοιλία, 4305 Ψεματισμένος, 4306 Μαρόνι, 4307 Άγιος Θεόδωρος, 4308 Σκαρίνου, 4309 Κοφίνου, 4310 Κάτω Λεύκα, 4311 Δήμος Πάνω Λευκάρων, 4312 Κάτω Δρυς, 4313 Βάβλα (Περ. Μονή Αγίου Μηνά), 4314 Λάγεια, 4315 Ορά (Περ. Δράπια και Παροάτα), 4316 Μελίνη, 4317 Οδού, 4318 Άγιοι Βαβασιανός, 4319 Βαβασιανός, 5011 Δήμος Μέσα Γετονιάς, 5012 Δήμος Αγίου Αθανασίου, 5020 Πάνω Πολεμίδα, 5021 Ύψωνας, 5022 Δήμος Κάτω Πολεμιδιών, 5100 Παλόνια, 5101 Παραμύδια-& Μονή Παναγίας Ευαγγ., 5102 Σπτάλι, 5103 Φασούλα, 5104 Μαθικολώνη, 5105 Γεράσα, 5106 Αψιού, 5107 Απειά, 5108 Κορφή, 5109 Αμνάντης, 5110 Καπηλιό, 5120 Μουτταγιάκα, 5121 Αρμενοχώρι, 5122 Φοινικάρια, 5123 Ακρόντα, 5124 Άγιος Τύχων, 5125 Παρεκκλησιά, 5126 Πεντάκωμο, 5127 Μοναγρούλλι, 5128 Μονή, 5129 Πύργος, 5130 Αογάτα (Περ.Μεταλλεία Πλατείες), 5131 Βάσα (Κελλακίου), 5132 Σανίδα, 5133 Πραστιό (Κελλακίου), 5134 Κλωνάρι, 5135 Βίκλα, 5136 Κελλάκι -& Μονή Ζωοδόχου Πηγής, 5137 Ακαπνός, 5138 Επταγώνεια, 5140 Διερώνα, 5141 Αρακατάς, 5142 Άγιος Παύλος, 5143 Άγιος Κωνσταντίνος, 5144 Ευκόπετρα, 5145 Λουβαράς, 5146 Καλό Χωριό (Περ. Άθρακος), 5147 Ζωοπηγή, 5223 Πλατανιστέα, 5224 Άγιος Θωμάς, 5225 Αλέκτορα, 5226 Ανώγυρα, 5227 Πισσούρι, 5302 Άλασσα, 5305 Άγιος Αμβρόσιος, 5306 Άγιος Θεράπων, 5307 Λόφου, 5308 Πάχη, 5310 Άγιος Γεώργιος, 5311 Δωρός, 5312 Λάνεια, 5313 Σιλίκου, 5314 Μονάγρι-& Μονή Παναγίας Αμασίου, 5315 Τριμηκλήνη, 5316 Άγιος Μάμας, 5317 Κουκά, 5318 Μονιάτης-Μέσα Ποτ.Σαϊτάς,Φυλ., 5320 Δωρά, 5321 Τροβόσια, 5322 Άρσος, 5323 Κισσούσα, 5324 Μαλιά, 5325 Βάσα (Κοιλανίου), 5326 Βουνί, 5327 Πέρα Πεδι, 5328 Μανδριά, 5329 Ποταμιού, 5330 Όμοδος, 5331 Κοιλάνι, 5340 Άγιος Δημήτριος, 5341 Παλαιόμυλος, 5342 Πρόδρομος (Περ. Τρικουκιά), 5343 Καμινάρια, 5344 Τρεις Ελιές, 5345 Λεμίθου, 5350 Κάτω Πλάτρες (Τορναριές), 5351 Πάνω Πλάτρες (Περ. Τροόδος), 5352 Φοινί (Περ. Μονή Τροοδίτισσας), 5353 Πάνω Αμιάνας, 5354 Κάτω Αμιάνας, 5360 Άγιος Θεόδωρος, 5361 Άγιος Ιωάννης, 5362 Κάτω Μύλος, 5363 Ποταμίτισσα, 5364 Δύμες, 5365 Πελένδρι (Περ. Κάρδαμα), 5366 Αγρός, 5367 Αγρίδια, 5368 Χανδριά, 5369 Κυπερούντα, 6010 Δήμος Γεροσκήπου, 6011 Κονιά, 6012 Αγία Μαρινούδα, 6013 Κολώνη (Περ. Μονή Ανατολικό), 6014 Αχέλεια, 6022 Έμπα, 6023 Τρεμιθούσα, 6024 Μέσα Χωριό, 6025 Μεσόγη, 6026 Τάλα (Περ. Μονή Αγίου Νεοφύτου), 6100 Κούκλια, 6101 Μανδριά, 6102 Νικόκλια, 6103 Σουσκίου, 6104 Τίμη, 6106 Άγία Βαρβάρα, 6107 Αναρίτα, 6108 Φοινίκας, 6110 Μαραθούντα, 6111 Άρμου, 6112 Επισκοπή, 6113 Νατά, 6114 Χολέτρια, 6115 Αξύλου, 6116 Ελεδιό, 6120 Τσάδα, 6121 Κοίλη, 6122 Στρομπί, 6123, Πολέμι, 6124 Καλλίτεια (Περ. Μορόνερο), 6125 Λετύμβου, 6126 Πιταργού, 6127 Κούρδακα, 6128 Λεμώνια, 6129 Χούλου, 6130 Ακουρός, 6132 Κάδικας, 6200 Πάνω Αρχιμανδρίτα-& Κάτω Αρχιμ., 6201 Φασούλα, 6202 Μούσερε, 6203 Μάρωνας, 6204 Μαμώνια, 6205 Άγιος Γεώργιος, 6206 Σταυροκόντου, 6207 Πραστιό, 6208 Τραχυπέδουλα, 6210 Κελοκέδαρη, 6211 Σαλαμιού, 6212 Κιδάσι, 6213 Κέδαρες, 6214 Μέσανα, 6215 Πρατώρι, 6216 Φιλούσα (Κελοκέδαρων), 6217 Αρμίνου, 6218 Άγιος Νικόλαος (Περ. Περβάσσα), 6219 Άγιος Ιωάννης (Περ. Μαλούντα), 6220 Αμαργέτη, 6221 Αγία Μαρίνα (Κελοκέδαρων), 6222 Πενταλιά, 6223 Φάληα, 6224 Γαλατάρια, 6225 Κοιλίνεια, 6226 Βρέτσια, 6227 Στατός-Άγιος Φώτιος-&Αμπελίτης, 6228 Λαπητιού, 6229 Μαμουντάλη, 6230 Πάνω Παναγιά-&Μονή Χρυσορ.&Αγία, 6231 Ασπρογιά, 6300 Ψάδι, 6301 Άγιος Δημητριανός, 6302 Κανναβίου (Περ. Μελαμιού), 6303 Θρίνια (Δρίνια), 6304 Μηλιά, 6305 Κρίτου Μαρρόττου, 6306 Φύτη, 6307 Λάσα, 6308 Δρύμου, 6310 Σίμου, 6311 Αναδιού, 6312 Σάραμα, 6313 Ευρέτου, 6314 Τριμιθούσα, 6315 Φιλούσα (Χρυσογούς), 6316 Κιός, 6317 Ζαχαριά, 6318 Μελαδειά, 6319 Λυσός -Αγ. Μερκούρ & Σταυρός της Ψώκας, 6319 Μελάνδρα, 6320 Λυσός-&Αγ.Μερκούρ.&Σταυρός Ψώκ., 6321 Περιστέρωνα, 6330 Θελέτρα, 6331 Γιόλου, 6332 Πάνω Ακουρδάλη, 6333 Μηλιού -& Μονή Αγίων Αναγύρων, 6334 Κάτω Ακουρδάλη, 6335 Τέρα, 6336 Κρίτου Τέρα, 6337 Σκούλλη, 6338 Χόλη, 6339 Λουκρουνό, 6340 Καραμουλλήδες, 6341 Χρυσοσχού, 6343 Δήμος Πόλεως Χρυσογούς, 6344 Νέο Χωριό (Περ.Λουτρά Αφροδίτης), 6345 Γουδί, 6350 Κάτω Αρόδες, 6351 Πάνω Αρόδες, 6352 Ίνεια, 6353 Δρούσεια (Περ. Πιττόκοπος), 6354 Φασλί, 6355 Ανδρολικό, 6360 Πελαθούσα -& Μύρμηγκωφ & Λίμνη, 6361 Κυνούσα, 6362 Μακούντα, 6363 Αργάκα, 6364 Γιαλιά, 6365 Αγία Μαρίνα (Χρυσογούς), 6366 Νέα Δήμματα, 6367 Πομός (Περ. Παλιάμπελα), 6368 Στενή, 6369 Άγιος Ισίδωρος, 6370 Λιβάδι.	

CIPER	Zgornje meje za regionalno pomoč za naložbe ⁽¹⁾ (velja za velika podjetja)
2. Občine, upravičene do prehodne pomoči po členu 87(3)(c) Pogodbe ES za obdobje 1.1.2007-31.12.2008 z intenzivnostjo pomoči v višini 10 %	
1000 Δήμος Λευκωσίας, 1010 Δήμος Αγίου Δομετίου, 1011 Δήμος Έγκωμης, 1013 Δήμος Αγλαντζιάς (Αγλαγγιά), 4101 Τρούλλοι, 4104 Πύλα, 5013 Δήμος Γερμασόγειας, 6020 Χλώρακας, 6021 Λέμπα, 6027 Κισσόνεργα, 6133 Δήμος Πέγειας & Αγ. Γεωργίου Πέγειας.	
⁽¹⁾ Za naložbene projekte z upravičenimi odhodki, ki ne presegajo 50 milijonov EUR, se ta zgornja meja poveča za 10 odstotnih točk za srednje velika podjetja in 20 odstotnih točk za mala podjetja, kakor je določeno v Priporočilu Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednje velikih podjetij (UL L 124, 20.5.2003, str. 36). Za velike naložbene projekte z upravičenimi odhodki, ki presegajo 50 milijonov EUR, se ta zgornja meja prilagodi v skladu z odstavkom 67 Smernic o državni regionalni pomoči za 2007-2013.	